ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡσυνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῆ:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι — ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι

Ετησία Σελ. 10 — Ἔτησία Σελ. 12

Ἑξάμηνος » 5 — Ἑξάμηνος » 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Ι΄ ΑΡΙΘ. 516

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 1ῃ Μαρτίου 1916.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΑΡΧΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

«Τί πράττομεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μας – ὡς λαοῦ; Βοηθοῦμεν τοὺς πτωχοὺς ἵνα καταστήσωμεν εἰς αὐτοὺς τὸν βίον εὐκολώτερον διὰ συνεργατισμῶν καταναλώσεως, συνεργατισμῶν πιστωτικῶν, συνεργατισμῶν παραγωγικῶν καὶ διανεμητικῶν; Αἱ ὑπάρχουσαι δυνάμεις ἐργάζονται ἐπὶ ἀτομικῷ κέρδει ἢ ἐπὶ γενικῷ ὠφελείᾳ;

«Τίνα τέρψιν ἢ ψυχαγωγίαν παρέχομεν εἰς τὸν λαόν μας μετὰ τὴν πανημέριον ἐργασίαν; Ἔχομεν βιβλιοθήκας, αἰθούσας ἀναψυχῆς, γυμναστικὰς παιδιὰς καὶ κοινωνικὰς συνελεύσεις; Δύναται ὁ γεωργὸς διὰ μέσου τοπικῆς ὀργανώσεως νὰ προμηθεύηται τὰ χρειώδη τοῦ βίου εὐθηνά; Δύναται νὰ προμηθεύηται χρῆμα εὐθηνόν, ὥστε νὰ ἦνε ἱκανὸς νὰ καλλιεργῇ τὸν ἀγρόν του;

«Οἱ μεγάλοι γαιοκτήμονες παρέχουσι τὴν βοήθειάν των εἰς τοὺς μικροὺς γεωργούς, ἑνοῦντες τὰς ἀγοράς των μετ' αὐτῶν ὅπως τοῖς παρέχωσι κέρδη ἀπὸ τῆς οἰκονομίας; Ἐχηματίζουσι συνδέσμους πρὸς πώλησιν, ὥστε ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔχων ὀλίγην παραγωγὴν νὰ δύναται νὰ διαθέτῃ αὐτὴν ἐπωφελῶς ὡς καὶ ὁ μέγας γεωργός;»

GEORGE RUSSEL

Τὰ ἄρθρον τοῦτο ἀφιεροῦμεν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς τῆς Νήσου καὶ τούτων κυρίως ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν καὶ μελέτην κοινωνικῶν ζητημάτων, ἅτινα στενώτατα ἀναφέρονται εἰς τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἀνύψωσιν τοῦ λαοῦ ἐν ἀναπροσπάστῳ ἑνότητι.

Πολλὰ καὶ διάφορα εἶνε τὰ αἴτια τῆς ἐνεστώσης κακοδαιμονίας ἐν τῇ Νήσῳ, ἥτις δὲν εἶνε ἁπλῆ συνέπεια τῆς ὅλης παγκοσμίου καταστάσεως ἕνεκα τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, ἀλλὰ τυγχάνει χρονίας ἐν Κύπρῳ καὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἐπιτείνεται, ἐὰν ἀφεθῶσι τὰ πράγματα νὰ φέρωνται εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχον.

Ἡ ἀθρόα μετανάστευσις εἶνε ἀναγκαία συνέπεια τῆς χρονίας κακοδαιμονίας ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἀποτελεῖ μερικὴν ἄμεσον θεραπείαν αὐτῆς, ὑφ' ἃς διάγομεν πολιτικὰς, ἐκκλησιαστικὰς καὶ κοινωνικὰς συνθήκας.

Πόσον δὲ κάκιστα ἐπιδρᾷ ἡ κακοδαιμονία αὕτη ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ἤθους τῶν ἀνθρώπων ἐξασθενοῦσα μετὰ τῶν σωματικῶν καὶ τὰς ἠθικὰς καὶ ψυχικὰς δυνάμεις αὐτῶν εἶνε γνωστὸν ἐκ παλαιτέρων καὶ νεωτέρων παρ' ἄλλοις λαοῖς παραδειγμάτων, τοιαῦτα δὲ ἐκδηλοῦνται καὶ παρ' ἡμῖν πλεῖστα καὶ τὰ μάλιστα χαρακτηριστικά.

Ἐντούτοις, ἐὰν ἡ Πολιτεία, ξένη πρὸς τὸν τόπον οὖσα δὲν ἐπιδεικνύῃ τὸ θερμὸν διαφέρον ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς προαγωγῆς τῶν ὑπηκόων, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν πικροτάτην ἀλήθειαν, ὅτι ἐξ ἴσου καὶ περισσότερον ἀδιάφοροι φαίνονται καὶ εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπιταττικὸν ἔχουσι καθῆκον ἀπὸ θείων καὶ ἀνθρωπίνων νόμων νὰ ἀφωσιῶνται εἰς τὴν πάσῃ θυσίᾳ βοήθειαν καὶ στήριξιν τοῦ λαοῦ, οὗτοι δὲ εἶνε οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ἄρχοντες, πρώτιστα καὶ μάλιστα, οἱ λαϊκοὶ ἡγέται καὶ ἰσχυροὶ κοινωνικοὶ παράγοντες.

Πρέπει νὰ παραδεχθῶσιν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ παρ' ἡμῖν ἄρχοντες, ὅτι τὴν μεγίστην αὐτοὶ ὑπέχουσιν εὐθύνην οὐ μόνον τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἀξίας τοῦ ἐμπεπιστευμένου εἰς αὐτοὺς λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτοῦ, ἥτις τὰ μέγιστα ἐπηρεάζει καὶ τὴν ἠθικὴν τοιαύτην.

Πάντοτε μὲν, μάλιστα δὲ μετὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ Συνεργατικῶν Πιστωτικῶν Ἑταιρειῶν νόμου, ἀνοίγεται εὐρύτατον ἐργασίας στάδιον εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς τῆς Νήσου πρὸς εὐρυτάτην ἀνὰ τὴν χώραν ἐπέκτασιν τοῦ Συνεργατισμοῦ οὗτινος τὰ πολλαπλᾶ οἰκονομικὰ καὶ ἠθικὰ ἀγαθὰ συνοψίζονται [illegible] ἀποσπάσματα τοῦ Γ. Ρῶσσελλ καὶ τὸ ἑρμηνευτ. Ὑπόμνημα τοῦ Ἐντ. Ἀρχιγραμματέως λοχαγοῦ Ὄρρ, πιστοποιοῦνται δὲ ὑπὸ γεγονότων ἀναμφισβητήτων εἰς τὰς μᾶλλον πεπολιτισμένας χώρας.

Ὁ θεσμὸς τοῦ ἀγροτικοῦ συνεργατισμοῦ παρ' ἡμῖν ἔχει προσφορώτατον ἔδαφος, τὸ ὁποῖον ἀρκεῖ μόνον νὰ καλλιεργηθῇ καὶ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ εὐδοκιμήσῃ τάχιστα καὶ θὰ προσλάβῃ μεγίστας διαστάσεις ἐπὶ μεγίστῳ ἀγαθῷ ἁπάσης τῆς Νήσου, εἰς τὸ ἔργον δὲ τοῦτο κυρίως καλοῦνται νὰ ἀφιερώσωσι πᾶσαν τὴν μέριμναν καὶ τὴν προσοχὴν αὐτῶν οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ παρ' ἡμῖν ἄρχοντες, καὶ ἐξηγούμεθα :

Λὲν ἐννοοῦμεν ταῦτα λέγοντες ὅτι θὰ ἦτο ἱκανὴ ἡ προφορικὴ καὶ διὰ στόματος διδασκαλία καὶ προτροπὴ τῶν ἀγροτῶν, ἀλλ' ἡ ἔμπρακτος συμμετοχὴ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἰς τὸν ἀγροτ. συνεργατισμόν.

Ἐν Εὐρώπῃ οἱ μεγάλοι γαιοκτήμονες εἶνε πολλαχῶς εὐεργετικοὶ εἰς τοὺς περιοίκους, διότι αὐτοὶ εἰσάγουσι πρῶτοι πάσας τὰς γεωργικὰς προόδους εἰς τὰ κτήματά των καὶ ἐκεῖθεν μεταδίδονται αὗται καὶ εἰς τοὺς περιοίκους. Οἱ περίοικοι ὅταν ἐκτελέσωσι τὰς ἐργασίας ἑκάστης ὥρας τοῦ ἔτους εἰς τὰ μικρὰ κτήματά των, ἵνα μὴ κάθηνται, ἀργοὶ ζητοῦσι καὶ εὑρίσκουσιν ἐργασίαν ἀντὶ ἱκανοποιητικοῦ ἡμερομισθίου εἰς τὰ κτήματα τῶν γαιοκτημόνων.

Πολλοὶ γαιοκτήμονες πράττουσιν ὅ,τι γράφει ὁ Γ. Ρῶσσελ, δηλαδὴ ἑνοῦσι τὰ πρατήρια τῶν περιοίκων μὲ τὰ ἰδικά των καὶ πωλοῦσι ταῦτα εἰς τὰς μᾶλλον συμφερούσας τιμὰς μὴ ἐπιτρέποντες νὰ ἐκμεταλλευθῶσιν αὐτοὺς κερδοσκόποι καὶ τοκογλύφοι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ περίοικοι μεγάλων ἐπαύλεων οἰκονομικῶς καὶ ἠθικῶς εἶνε εἰς πολλῷ καλλιτέραν κατάστασιν, ἢ ἄλλαι ἀπομεμακρυσμέναι κοινότητες.

Δυστυχῶς παρ' ἡμῖν, οἱ παρὰ τὰ Θρονικὰ καὶ τὰ Μοναστηριακὰ κτήματα περίοικοι εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εἰς χείρονα κατάστασιν τῶν ἀπομεμακρυσμένων.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ζητήσωμεν καὶ δείξωμεν τὰ αἴτια τῆς ἀντιθέσεως ταύτης, διότι προτιθέμεθα οὐχὶ νὰ ἐλέγξωμεν καὶ καταγγείλωμεν ἀλλὰ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν ἀντίληψιν πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχόντων λαϊκῶν καὶ μοναχικῶν ὑπὲρ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς βοηθείας καὶ στηρίξεως τοῦ λαοῦ. Ὑπὲρ πάντας δὲ τοὺς ἄλλους παράγοντας αὐτοὶ μάλιστα κέκτηνται πάντα τὰ προσφορώτατα μέσα.

Οἱ μεγάλοι γαιοκτήμονες παρ' ἡμῖν σπανίζουσι, καὶ οἱ ὑπάρχοντες δὲν ἔχουσι τὴν μόρφωσιν τῶν Εὐρωπαίων γαιοκτημόνων καὶ τὴν αὐτὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν καθηκόντων πρὸς τοὺς περιοίκους.

Οἱ μεγαλήτεροι γαιοκτήμονες παρ' ἡμῖν εἶνε οἱ Ἐπισκοπικοὶ Θρόνοι καὶ τινες Ἱ. Μοναί, καὶ πολλαὶ κοινοτικαὶ Ἐκκλησίαι. Ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ τῆς Νήσου εἶνε διεσπαρμένα μεγάλα θρονικὰ καὶ μοναστηριακὰ κτήματα, ἅτινα ἐκμισθοῦνται εἰς λαικοὺς ἢ κληρικούς· περὶ τὰ κτήματα δὲ ταῦτα ὑπάρχουσι κοινότητες χριστιανικαὶ ὡς τὰ πολλὰ πενόμεναι.

Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ καὶ μοναστηριακαὶ ἀρχαὶ ἔχουσιν ὑψίστην ὑποχρέωσιν ὅπως προσέλθωσιν ἀρωγοὶ εἰς τὰς κοινότητας ταύτας, οὐχὶ δι' ἐλεημοσύνης—ταύτην ἀποκρούομεν διαρρήδην, ἀποκρούουσι δὲ σήμερον αἱ ὑγιεῖς οἰκονομικαὶ καὶ ἠθικαὶ ἀρχαί.

Ὅπου ὑπάρχουσι τοιαῦτα κτήματα ἐκκλησιαστικά, ἡ κυρία τούτων ἐκκλησιαστ. ἢ μοναστηριακὴ ἀρχὴ δύναται νὰ προσκαλέσῃ τοὺς βουλομένους ἐκ τῶν περιοίκων ὅπως σχηματίσωσι Συνεργατικὴν Πιστωτικὴν Ἑταιρείαν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ περιληφθῇ ὡς ὑπέγγυον μέρος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κτήματος μετὰ τῶν κτημάτων τῶν χωρικῶν διὰ τὰς ἀμοιβαίας εὐθύνας καὶ ὑποχρεώσεις τῆς Ἑταιρείας.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ συγκεντροῦσα οὕτω τοὺς χωρικοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ θὰ ἔχῃ διαθέσιμον λογιστὴν, ὅστις δύναται νὰ ἦνε καὶ θεολόγος συνδυάζων εἰς τὸ ἔργον τοῦτο καὶ τὸ τοῦ ἱεροκήρυκος, καὶ περιοδεύων οὐ μόνον θὰ ἐποικοδομῇ θρησκευτικῶς καὶ κλῆρον καὶ λαόν, ἀλλὰ καὶ θὰ καθοδηγῇ καὶ θὰ ἐθίζῃ αὐτοὺς εἰς τὸν συνεργατισμόν, ὅστις ἄριστα συνδυάζει τὴν οἰκονομικὴν μετὰ τῆς ἠθικῆς ἐπιρρώσεως τῶν λαϊκῶν τάξεων.

Αἱ οὕτω συγκροτούμεναι Συνεργατικαὶ Πιστωτ. Ἑταιρεῖαι, ἔστωσαν βέβαιοι οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες, θὰ καταστῶσιν ἰσχυρότατοι δεσμοὶ εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ μετὰ τῶν λαϊκῶν τάξεων—ἀντὶ τῆς προϊούσης σήμερον ἀποξενώσεως καὶ ἀδιαφορίας πρὸς αὐτοὺς—καὶ θὰ ἐγκαινίσωσι νέαν περίοδον οἰκονομικῆς εὐημερίας καὶ ἠθικῆς ἀναπλάσεως ἐν τῇ Νήσῳ.

Συμμετέχουσα ἡ Ἐκκλησιαστικὴ κτημοσύνη εἰς τὰς Συνεργατικὰς Πιστωτικὰς Ἑταιρείας θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτάς, καὶ ὁ ἀσκούμενος ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστ. ἀρχῆς ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς κατευθύνσεως καθόλου τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν θὰ προσδώσῃ μέγα κῦρος εἰς τὰ εὐεργετικὰ ταῦτα σωματεῖα.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἢ μοναστηριακὸν κτῆμα θὰ προμηθεύηται τελειότερα γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ θὰ εἰσάγῃ βελτιωμένας μεθόδους γεωργικὰς, θὰ προμηθεύηται λιπάσματα καὶ θὰ χρησιμοποιῇ σπόρον δι' ἐπιλογῆς, καὶ τούτων θὰ συμμετέχωσι καὶ οἱ ἑταῖροι χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ζημιῶται τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἢ μοναστηριακὸν κτῆμα συνεταιρικῶς συνδεόμενον μετ' αὐτῶν. Τὰ προϊόντα τοῦ κτήματος τούτου θὰ ἑνῶνται μετὰ τῶν προϊόντων τῶν ἑταίρων καὶ θὰ ἐπιτυγχάνηται οὕτω ἡ συμφερωτέρα τιμὴ χωρὶς πλέον νὰ ἀναγκάζωνται οἱ μικροὶ γεωργοὶ νὰ παραδίδωσι τὰ προϊόντα των εἰς τὴν διάκρισιν τῶν δανειστῶν αὐτῶν.

Ἡ οὐσιαστικὴ αὕτη καὶ πραγματικὴ ἀλληλεγγύη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ λαϊκῆς ἰδιοκτησίας, συνεπαγομένη πολλὰ καὶ μεγάλα εὐεργετήματα εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ἀνανέωσιν καὶ στερέωσιν τῶν παλαιῶν δεσμῶν σεβασμοῦ, τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς, αἵτινες σήμερον ἐκπίπτουσι μᾶλλον μᾶλλον ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ παρὰ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστ. ἀρχόντων, ὅτι κατὰ τοῦ πονηροῦ πνεύματος τοῦ αἰῶνος, ὅπερ ἀπειλεῖ τὴν ἠθικὴν ἔκλυσιν καὶ ἀποσύνθεσιν, εἶνε ἀνάγκη μετὰ τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας καὶ ἐμπράκτου περιφρουρήσεως καὶ προστασίας τοῦ ποιμνίου αὐτῶν διὰ τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπιρρώσεώς του, εἰς τοῦτο δὲ θαυμασίως συντελεῖ ὁ συνεργατισμός, ὡς ὁμολογοῦσι κληρικοὶ ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν κηρύττοντες τὸν θεῖον λόγον ἐν μέσῳ κοινοτήτων τινομένων, τὰς ὁποίας εἶδον νὰ ἀναγεννηθῶσιν ἠθικῶς μετὰ τῆς οἰκονομικῆς ἀναρρώσεως ὑπὸ τὴν ζωογόνον πνοὴν τοῦ συνεργατισμοῦ.

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Συνοπτικὴ ἐπιθεώρησις τῆς εἰκονομαχίας καὶ τῆς μεταρρυθμίσεως κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα ἐν τῇ Βυζαντιακῇ Αὐτοκρατορίᾳ.

[Ἐκ τῆς διαλέξεως τοῦ κ. Ν. Καταλάνου ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» ἐπὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῷ θριάμβῳ τοῦ Χριστιανισμοῦ].

Τὸ δεύτερον ἤδη πανηγυρίζομεν τὴν καθιερωμένην ἑορτὴν ἐπὶ τῇ ἀναστηλώσει τῶν ἱερῶν εἰκόνων καὶ τῷ θριάμβῳ τοῦ Χριστιανισμοῦ ὑπὸ τὸν ἀσφυκτικὸν ἐφιάλτην τοῦ πανευρωπαϊκοῦ πολέμου, ὅστις ἐμβάλλει δικαίως εἰς ἀμφιβολίαν καὶ διοταγμὸν τὰς ψυχάς ἡμῶν ἂν πράγματι κατεθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμὸς τοῦ παλαιοῦ κόσμου τῆς εἰδωλολατρείας καὶ πασῶν τῶν κακιῶν αὐτοῦ, ἂν ὄντως ἡ ἀνθρωπότης ἀνεκαινίσθη ἠθικῶς καὶ λυτρωθεῖσα τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας ἤρθη εἰς τὸ ἠθικὸν ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς χριστιανικῆς καθόλου διδασκαλίας.

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος ἀνακαλεῖ εἰς τὴν διάνοιαν ἡμῶν τὰς δεινὰς περιπετείας μακροτάτων ἀγώνων ἐπὶ ἑκατὸ περίπου ἔτη ἐν τῇ Βυζαντιακῇ Ἑλληνικῇ Αὐτοκρατορίᾳ μεταξὺ δύο ἀντιπάλων στρατιῶν, ἐξίσου ἀγωνιζομένων ὑπὲρ ὑψηλῶν καὶ εὐγενῶν ἀρχῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν.

Ὁ πραγματευόμενος τὰ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην δὲν δύναται ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν ὁρίων ἅτινα διέγραψεν ἐν τῇ Ἱστορίᾳ του ὁ διαπρεπὴς Ἕλλην ἱστορικὸς ἀείμνηστος Κ. Παπαρρηγόπουλος, ὁ διὰ τῆς φωτεινῆς καὶ ἐρευνητικῆς διανοίας του διαχύσας ἐν τοῖς πρώτοις ἐντονώτατον φῶς εἰς τὴν βυζαντιακὴν ἱστορίαν καὶ γενόμενος ὁδηγὸς ἐν ταύτῃ ξένων καὶ ἡμετέρων ἀποδειχθεὶς δὲ διὰ τοῦτο ἄξιος τῆς ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Παρὰ τὰς παραδοθείσας μέχρις ἡμῶν ἀρὰς καὶ τοὺς ἀναθεματισμοὺς κατὰ τῶν εἰκονοκλαστῶν καὶ εἰκονομάχων Αὐτοκρατόρων τοῦ Βυζαντίου, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἱστορία ὑπέρογον πνεῦμα προοδευτικὸν καὶ μεταρρυθμιστικόν, οὔτε φιλοπατρίαν ἀδιαφιλονίκητον καὶ εὐσέβειαν ἰσχυρὰν πρὸς τὸ θεῖον, καίτοι, ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀντιθέσεων καὶ διαφωνιῶν, κατὰ τοὺς ἀγῶνας ἐκείνους, περιέπεσον πολλάκις εἰς παρεκτροπὰς καὶ ὑπερβολὰς αἵτινες ἐπεσκίασαν ἐνίοτε τὴν αἴγλην τοῦ στρατηγικοῦ μεγαλείου των καὶ τὴν ὑπέροχον ἀξίαν τῶν μεταρρυθμιστικῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Καὶ τὴν περίοδον ὅλην τῆς εἰκονομαχίας, ἥτις συνετάρασσε διηνεκῶς τὴν ἐσωτερικὴν εἰρήνην καὶ ἠπείλει τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Βυζαντιακοῦ Κράτους, παραδόξως συνετελέσθησαν μεγάλα καὶ ἔνδοξα πολεμικὰ κατορθώματα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν εἰκονομάχων Αὐτοκρατόρων κατὰ παντοίων βαρβάρων ἐπιδρομέων, ἀπειλησάντων ἐπανειλημμένως αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, τοῦ μᾶλλον πεπολιτισμένου καὶ χριστιανικοῦ τῆς περιόδου ἐκείνης.

Ἡ ἀρχὴ καὶ τὰ βαθύτερα ἐλατήρια τοῦ ἑκατονταετοῦς πολιτικοθρησκευτικοῦ ἐσωτερικοῦ ἀγῶνος τῆς εἰκονομαχίας ἐν τῇ Βυζαντιακῇ Ἑλληνικῇ Αὐτοκρατορίᾳ ἀνάγονται μὲν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἀναγκαίαν ἐξέλιξιν τῶν ἐλευθερίων ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τοῦ ἀνανεουμένου Ἑλληνισμοῦ, ἐκδηλοῦνται δὲ εὐρύτερον καὶ ἐντονώτερον πρὸ τοῦ ἐπικρεμασθέντος κατ' αὐτῆς μεγάλου κινδύνου ἀπὸ τοῦ θριαμβεύοντος Ἰσλαμισμοῦ, ὅστις ἕνα μετὰ τὴν ἵδρυσίν του αἰῶνα ἐν Ἀραβίᾳ ἐξέτεινε τὸ κράτος ἀπὸ τῶν Ἱμαλαΐων μέχρι τῶν Πυρηναίων μετὰ στρατιῶν πολυαρίθμων καὶ στόλων οὐχὶ ἐλαττουμένων τῶν τοῦ Βυζαντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς περιόδου ταύτης.

Πολλάκις μέχρι τοῦδε οἱ Βυζαντῖνοι Αὐτοκράτορες καὶ στρατάρχαι ἀντεμετώπισαν νικηφόρως τὸν Ἰσλαμισμόν, οὗτινος ὅμως ἡ δύναμις ἀπέβαινε μᾶλλον μᾶλλον δυσκαταγώνιστος καὶ αἱ κυβερνήσεις καὶ οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Βυζαντίου ᾐσθάνοντο τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην μεγάλων παρασκευῶν καὶ ἐνισχύσεων πρὸς ἀποσόβησιν τῶν ἀπὸ τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ἐπαπειλουμένων δεινοτέρων δοκιμασιῶν κινδύνων, καὶ πρὸς τοῦτο ὑπῆρχεν ἀνάγκη οὐ μόνον οἰκονομικῆς καὶ ὑλικῆς δυνάμεως ἀλλὰ καὶ τῆς τονώσεως καὶ ἐντάσεως τῶν ἠθικῶν ἐλατηρίων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἔθνους.

Μέγιστον τότε ἠθικὸν ἐλατήριον ὑπῆρχεν ἡ ἀφοσίωσις τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πολιτείας πρὸς τὸ Χριστιανικὸν θρήσκευμα, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν δοξασιῶν του ἠδύνατο νὰ ἀνυψοῖ τὸ πνεῦμα καὶ νὰ κρατύνῃ τὴν καρδίαν οὐ μόνον πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν παρόντα βίον διδάσκον τὴν ἰσότητα, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, τὴν ἐθελοθυσίαν καὶ

τὴν ἐνεργητικότητα, πάντα δηλονότι ὅσα δύνανται νὰ ἐπενεργήσωσι εἰς τὴν ἀνύψωσιν καὶ τελείωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος.

Τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ταύτης ἀνυψώσεως εἴπερ ποτε εἶχεν ἀνάγκην ἡ Βυζαντιακὴ Αὐτοκρατορία, καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν ταύτην ἐστράφη ὅλη ἡ προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν διαπρεπεστέρων Βασιλέων καὶ ἱεραρχῶν.

Αἱ ἄνωθι ἀρχαὶ καὶ δοξασίαι τοῦ γνησίου χριστιανισμοῦ ἔδει νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς κοινωνίας ὅλης καὶ νὰ διαμορφώσωσι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φρόνημα πασῶν τῶν τάξεων αὐτῆς καὶ πρὸς τοῦτο ἔδει νὰ συμπεριπλακῶσι μετὰ παντὸς τοῦ βίου αὐτῶν διὰ καταλλήλων νόμων καὶ θεσμῶν.

Καὶ τοιαύτη ἐν πολλοῖς συνετελεῖτο ζύμωσις καὶ διαρρύθμισις ἔν τε τῇ πολιτείᾳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ, ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ρωμαϊκοῦ εἰδωλολατρικοῦ εἰς χριστιανικὸν κράτος ὑπὸ τοῦ Ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ ἐφεξῆς.

—Οὐχ ἧττον παρεισέφρησαν πλάναι μὲν περὶ τὴν ἀντίληψιν τοῦ γνησίου πνεύματος τοῦ χριστιανισμοῦ, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν εἰς καταχρήσεις περὶ τὴν λατρείαν καὶ τὸν χριστιανικὸν βίον, ἄγουσαι εἰς παρεκτροπὰς καὶ παραπλανήσεις ἐπικινδύνους κατά τε τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς καὶ τοῦ Κράτους.

Κατὰ τῶν παραπλανήσεων καὶ καταχρήσεων τούτων ἐξηγείρετο ἀντίδρασις ἔκ τε τοῦ Ἰ. κλήρου αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀρχιερέων, καὶ ἐκ τῆς Πολιτείας, ἥτις, τὰ μέγιστα ἐπηρεαζομένη τότε ὑπὸ τοῦ θρησκευτικοῦ βίου, κατ' ἀνάγκην ἐπενέβαινεν εἰς τὰ κατ' αὐτὴν καὶ προσεπάθει νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἁρμονίαν, τὴν κοσμιότητα καὶ τὴν εὐπρέπειαν.

Ἰδίᾳ ὅμως ἡ πρὸς τὰ ἅγια λείψανα καὶ τὰς Ἰ. εἰκόνας εἰς ἐπιδεικτικὴν δημοσίαν λατρείαν καταντήσασα προσκύνησις καὶ τιμή, ἐπεσπῶντο τὴν κατάκρισιν Μωαμεθανῶν καὶ Ἰουδαίων κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὡς εἰδωλολατρῶν.

Ὁ μοναστηριακὸς βίος, ὅστις ἄλλως τὴν ἀρχὴν ἔσχεν ἀληθῶς εὐαγγελικήν, διὰ τοῦ χρόνου ἀπέβη σκάνδαλον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ φαγέδαινα ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ τῆς πολλαπλῆς καταχρήσεώς του.

Κατὰ τῶν παρεκτροπῶν τούτων ἐγένοντο μὲν ἀπόπειραι πρὸς καταστολὴν σποραδικῶς ὑπό τε βασιλέων καὶ ἱεραρχῶν, φυλαὶ δὲ ὁλόκληροι καὶ κοινότητες ὅλαι διεμαρτύροντο κατὰ τῶν παραπλανήσεων καὶ καταχρήσεων τούτων.

Ἡ μερικὴ αὕτη καὶ σποραδικὴ ὡς εἰπεῖν ἀντίδρασις σὺν τῷ χρόνῳ ἐπετείνετο καὶ ἐξηπλοῦτο παραλλήλως πρὸς τὰς ἐπιτεινομένας καταχρήσεις καὶ παραπλανήσεις καὶ βαθμηδὸν διεκρίθησαν οἱ τὴν Βυζαντιακὴν ἐπικράτειαν συγκροτοῦντες λαοὶ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχόντων εἰς δύο ἀντίθετα καὶ ἀντίπαλα μέρη.

Ἡ ἐπιδιωκομένη μεταρρύθμισις ἐσκόπει νὰ καταπολεμήσῃ ὅσα ἐλαττώματα ὑπέσκαπτον τὴν ὑλικήν, τὴν ἠθικήν, τὴν διανοητικὴν τῆς κοινωνίας ἐκείνης δύναμιν πρὸς τῇ καταλύσει τῶν Ἰ. εἰκόνων καὶ τῷ περιορισμῷ τῆς χρήσεως τῶν ἁγίων λειψάνων. Ἐσκόπει εἰς τὴν περιστολὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναστηρίων καὶ τὴν φορολογίαν τῶν μοναστηριακῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων καὶ εἰς τὴν ἄρσιν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ἰ. κλήρου τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τὴν κατάργησιν τῆς δουλοπαροικίας, τὸν περιορισμὸν τῆς δουλείας καὶ τὴν καθιέρωσιν μέχρι τινὸς τῆς ἀνεξιθρησκείας καὶ ἐπεζήτει ἐν γένει τὴν διάπλασιν κοινωνίας περιεπούσης εὐγενεῖς καὶ ἠθικὰς παραδόσεις.

Ἡ μεταρρύθμισις ἐπεδίωξε καὶ τὴν περιφρούρησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀφαιρέσασα ἀπὸ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πάπα πολλὰς Ἑλληνικὰς χώρας καὶ ἠσχολήθη εἰς τὴν μόρφωσιν ὑψηλοτέρας λαϊκῆς παιδεύσεως.

Ἐπὶ τούτοις ἐπεχείρησε τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου καὶ εἰς τὴν διοίκησιν εἰσήγαγεν ὑγιεστέρας ἀρχάς, καὶ ἐπεδίωξεν ἐν γένει θρησκευτικήν, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀνάπλασιν πολὺ προτρέχουσα αἰώνων ὅλων.

Δυστυχῶς, ὅμως, οἱ μεταρρυθμισταί, ὡς εἴπομεν ἐν ἀρχῇ, ὑπὸ τῆς ὀξύτητος καὶ τοῦ πάθους τοῦ ἀνταγωνισμοῦ παραφερόμενοι ἐξετράπησαν καὶ αὐτοὶ εἰς πράξεις τὰς ὁποίας ἀποδοκιμάζει ἡ σημερινὴ δημοσία καὶ ἰδιωτικὴ ἠθική.

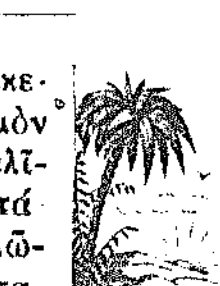
Ὑπὲρ τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης εἶχον ταχθῇ αἱ λογιώτεραι, αἱ νοημονέστεραι, αἱ πρακτικώτεραι τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν.

Κατὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ἀντετάχθησαν ἕτεραι πολλαὶ κοινωνικαὶ τάξεις, κατώτεραι τὴν παιδείαν καὶ τὴν διανοητικὴν δύναμιν, πολυαριθμότεραι ὅμως· καὶ ἐφόσον ἡ μεταρρύθμισις προσέβαλλε πλειότερα συμφέροντα προσωπικά, αἱ τάξεις αὗται ἐπυκνοῦντο καὶ ἐφανατίζοντο κατὰ τῆς μεταρρυθμίσεως.

Ὁ κόσμος τῶν γυναικῶν ὅλος καὶ αὐτῶν τῶν ἀνωτέρων κοινωνικῶν τάξεων καὶ αὗται αἱ σύζυγοι, αἱ θυγατέρες, αἱ ἀδελφαὶ τῶν βασιλέων τῆς μεταρρυθμίσεως ἀντεπεξήρχοντο κατὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς καὶ τοῦ ἐμφανοῦς.

Ὑπὲρ πάσας ὅμως τὰς πολεμίας τῆς μεταρρυθμίσεως τάξεις, τὰ μοναχικὰ τάγματα, ἡνωμένα καὶ μετὰ φανατισμοῦ, ἐπολέμησαν τὴν μεταρρύθμισιν διὰ λόγους εὐνοήτους, ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς προσβάλλουσαν πολλαχῶς καὶ καιρίως τὰ μέγιστα συμφέροντα τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν μοναχῶν.

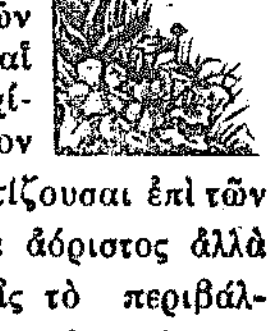
Η ΑΝΘΙΣΙΣ
ΚΑΙ
Ο ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Χάρις εἰς τὸ συγκεκερασμένον καὶ θερμὸν μᾶλλον νησιωτικὸν κλῖμα παρ' ἡμῖν ἡ μετάπτωσις ἀπὸ τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ ἔαρ δὲν παρουσιάζει τὴν μεγάλην ἀντίθεσιν τὴν εἰς βορειοτέρας καὶ ἠπειρωτικὰς χώρας τὰ μάλιστα αἰσθητὴν γινομένην. Παρ' ἡμῖν ἡ χλόη καλύπτει ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου αὐτοῦ τὴν γῆν, τὰ ἀειθαλῆ φυτὰ πλεονάζουσι, καὶ αἱ χειμεριναὶ εὐήλιοι ἡμέραι εἶνε σχεδὸν διαρκεῖς μετὰ βραχέων μόνον διαλειμμάτων βροχῶν καὶ ψύχους ὁπωσδήποτε ἐπαισθητοῦ.

Διὰ ταῦτα ἡ μετάπτωσις δὲν ἀναπαριστᾷ τὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν ἐπάνοδον τῆς φύσεως καὶ τἀνάπαλιν ἀπὸ τοῦ θέρους εἰς τὸν χειμῶνα, ἐξ ὧν προῆλθον οἱ ὡραῖοι ἐκεῖνοι μῦθοι τῶν προγόνων ἡμῶν τῆς Δήμητρας καὶ Περσεφόνης καὶ τοῦ πολυπαθοῦς Διονύσου, τοὺς ὁποίους πάντως ἔφερον ἀπὸ βορειοτέρων καὶ ὀρεινῶν χωρῶν, ἐξ ὧν ὡρμήθησαν καὶ μετῴκησαν εἰς τὸ εὐκραὲς καὶ θελκτικὸν κλῖμα τῆς περικαλλοῦς Ἑλλάδος.

Ὁπωσδήποτε, ὅμως, πολλαὶ ἐξωτερικαὶ μεταβολαὶ προσβάλλουσι τὴν ὅρασιν καὶ τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ὄσφρησιν ἔτι ἐξαγγέλλουσαι τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἔαρος, μάλιστα δὲ ἡ ἤρεμος καὶ θωπευτικὴ ἐαρινὴ θερμότης, ἥτις καθιστᾷ τὴν δροσερὰν αὔραν τοῦ Ζεφύρου γλυκεῖαν, ἐξεγείρει δὲ τὴν ζωϊκὴν δρᾶσιν καὶ προκαλεῖ εἰς τὰ νεαρὰ μάλιστα πλάσματα τὰ ζωηρὰ σκιρτήματα τῆς σφριγηλῆς ζωῆς.

Ὁ ἀπὸ τοῦ χειμῶνος ἔτι καλύπτων τὴν ἡμετέραν ὕπαιθρον χλοερὸς τάπης ποικίλλεται διαστιζόμενος διὰ πυκνῶν ποικιλωτάτων ἀνθέων, αἱ πρῶται χελιδόνες διασχίζουσι τὸν διαφανέστατον ἀέρα στρίζουσαι ἢ τερετίζουσαι ἐπὶ τῶν ἀκροδόμων καὶ εὐωδία ἀόριστος ἀλλὰ ζωογόνος διαχύνεται εἰς τὸ περιβάλλον, καὶ πρὸς τὰ ἄνθη ἁμιλλώμεναι αἱ ψυχαὶ κατὰ τὴν στιλπνότητα καὶ τὴν ἄπειρον ποικιλίαν τῶν χρωμάτων πέτονται τρελλὰ τῆς ἐφημέρου ζωῆς καὶ τῆς τρελλῆς νεότητος θελκτικὰ σύμβολα.

Ἡ εὐκραεστάτη νησιωτικὴ φύσις παρ' ἡμῖν εἶνε ἀγήρως καὶ ἀειθαλής, καὶ τὸ ἔαρ προσθέτει εἰς τὰ ἀναλλοίωτα κάλλη της τὸν παμποίκιλον καὶ πολυδαίδαλον στολισμὸν νύμφης ἀγομένης, ἐν μέσῳ ἁρμονικωτάτου θορύβου τῶν κελαδημάτων καὶ τῶν βόμβων παντοίων πτηνῶν καὶ ἐντόμων καὶ τῶν θροούντων χλοερῶν φύλλων ὑπὸ τὰς ἁπαλὰς θωπείας τοῦ ἐαρινοῦ Ζεφύρου, εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ὑμεναίου.

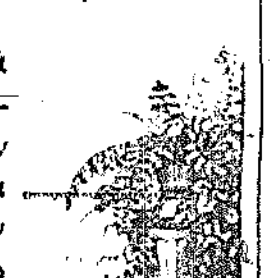
Τὸν ὑμένειον τοῦτον ἂς πανηγυρίζῃ ἡ νεότης προπέμπουσα εἰς τὴν ὕπαιθρον τὴν περικαλλεστάτην νύμφην, τὴν Ἄ ν ο ι ξ ι ν, καὶ μάλιστα οἱ ἑσμοὶ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου ἂς ὁδηγῶνται ὡς οἷόν τε συχνότερον ἔξω εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ ἂς διδάσκωνται τὰ κάλλη καὶ τὴν σοφίαν τῆς φύσεως, ἥτις κατὰ τὸ ἔαρ ὅλη μειδιῶσα καὶ ἀγαλλομένη δεξιοῦται τοὺς φίλους ἐπισκέπτας αὐτῆς.

Κατ' αὐτὰς ἂς ἦνε ὡς οἷόν τε βραχυτέρα ἡ παραμονὴ τοῦ μαθητικοῦ κόσμου ἐντὸς τῶν αἰθουσῶν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἂς ὁδηγῶνται ἔξω οὐχὶ πρὸς παιδιὰς καὶ ἀνοησίας, ὡς συνήθως γίνεται, πολὺ ἀτυχῶς, ἀλλὰ πρὸς ἐποπτικὴν διδασκαλίαν καὶ ἄσκησιν, ὅπως μανθάνωσιν ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ τόσον λαμπρῶς εἰκονογραφημένου βιβλίου τῆς φύσεως τὴν σοφίαν τοῦ Πλάστου καὶ Δημιουργοῦ.

Θλιβερὸν καὶ ἀπελπιστικὸν εἶνε τὸ θέαμα τοῦ μαθητικοῦ παρ' ἡμῖν κόσμου εἴτε καθ' ὁμάδας εἴτε κατ' ἰδίαν ὁδηγουμένου εἰς τὴν ὕπαιθρον πρὸς π ε ρ ί π α τ ο ν ἢ ἐ κ δ ρ ο μ ή ν, ὡς λέγονται αἱ ἔξοδοι αὗται ἀπὸ τῶν σχολείων, καθ' ὡρισμένας ἢ ἐπικαίρους ἡμέρας.

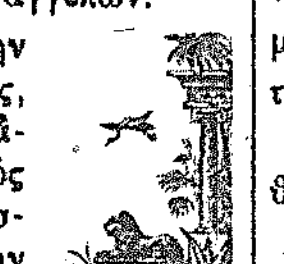
Οἱ μαθητικοὶ ὅμιλοι ἀρρένων καὶ θηλέων ἐν μέσῳ παγκάλου καὶ ποικιλωτάτης φύσεως διάγοντες φαίνονται ὅλως ξένοι καὶ ἀδιάφοροι πρὸς αὐτήν, διότι οὐ οὐδὲν ἀπολύτως ἐπισπᾶται τὴν προσοχὴν καὶ τὸ διαφέρον αὐτῶν. Ἡ φύσις περὶ αὐτοὺς εἶνε ξένη καὶ ἄγνωστος, νεκρὰ καὶ ἄφωνος, διότι οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ γνωρίσῃ αὐτὴν πρὸς αὐτοὺς καὶ νὰ διδάξῃ τὴν εὔμουσον καὶ ἠχηρὰν γλῶσσάν της.

Ὅσοι γονεῖς μετὰ λελογισμένης στοργῆς ἀνατρέφουσι τὰ τέκνα των θὰ παρετήρησαν μετὰ πολλῆς ἀπορίας μεγάλην εἰς αὐτὰ μεταβολὴν ἀπὸ τῆς φοιτήσεως αὐτῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

Ὅταν αὐτοὶ ὡδήγουν τὰ τέκνα των νήπια ἔτι εἰς περίπατον, διηνεκῶς περιήρχοντο εἰς ἀμηχανίαν δυσκολευόμενοι νὰ ἀπαντῶσιν εἰς τὰ ἐπίμονα καὶ ἐκπληκτικὰ ἐρωτήματά των. Διὰ τὰ νήπια ἡ φύσις προβάλλει περὶ αὐτὰ πανταχοῦ ὅπου ἂν στρέψωσι τὸ βλέμμα, μεγάλα ἐρωτηματικά, ἅτινα μεταφράζονται εἰς ἐρωτήματα πρὸς τοὺς συνοδεύοντας αὐτά.

Ἐὰν ὁ πατὴρ ἔχῃ τὴν ἀπλοϊκότητα νὰ ὑπολαμβάνῃ τὰ ἐρωτήματα ὡς παιδικὰς ἀνοησίας, εἶνε αὐτὸς ἀνόητος· ἐὰν δὲ ἀγνοῇ νὰ ἀπαντᾷ καταλλήλως, ὤφειλε νὰ μάθῃ πρὶν γείνῃ πατήρ, ἄλλως φονεύει τοῦ τέκνου αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀπ' αὐτῆς τῆς νηπιακῆς ἡλικίας. Μεγαλειτέραν ὑπέχουσιν εὐθύνην αἱ μητέρες, ὅσαι δὲν εἶνε παρεσκευασμέναι νὰ ἀπαντῶσιν εἰς τὰ ἐρωτήματα τῶν τέκνων αὐτῶν, εἶνε δὲ ἄξιοι πάσης κατακρίσεως ὅσοι τὰ τέκνα των ὡς νήπια παραδίδουσιν εἰς ἀγροίκους ὑπηρετρίας νὰ ὁδηγῶσι ταῦτα εἰς τὴν ὕπαιθρον ἢ εἰς τοὺς συνήθεις περιπάτους, διότι κυριολεκτικῶς στραγγαλίζεται καὶ διαστραβλοῦται ἀπὸ τῆς νηπιακῆς αὐτῆς ἡλικίας ἡ ἀθῴα ψυχὴ τῶν μικρῶν τούτων ἀγγέλων.

Ὅσα νήπια ἔσχον τὴν ἀτυχίαν νὰ ἔχωσι γονεῖς, οἵους περιεγράψαμεν ἀνωτέρω, — καὶ δυστυχῶς τοιοῦτοι εἶνε πολλοὶ—εἰσέρχονται εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀπογοητευμένα, ἀδιάφορα καὶ ψυχρὰ πρὸς τὸν περὶ αὐτὰ κόσμον. Οὐδὲν πλέον ἐνδιαφέρει καὶ οὐδὲν προκαλεῖ τὴν προσοχήν, οὐδὲ διεγείρει τὴν τόσον γλυκεῖαν ἄλλοτε φλυαρίαν αὐτῶν. Περιστέλλονται τότε τὰ νήπια καὶ τὰ μικρὰ παιδία εἰς ἑαυτὰ καὶ ἐπιδίδονται εἰς παιδιὰς ἀτάκτους, διότι ὠθοῦνται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν σκιρτημάτων τῆς ζωῆς· ἐξωμοιώθησαν πρὸς νεογνοὺς ἄρνας καὶ ἐρίφια, πρὸς πώλους καὶ σκύλακας, ἐλαυνόμενοι μόνον ὑπὸ τοῦ τυφλοῦ ὁρμεμφύτου, διότι ἡ ψυχή των ἐνεκρώθη ἐνωρίτατα ὑπὸ τῆς ἀδιαφορίας τῶν γονέων καὶ τῶν διδασκάλων, οἵτινες δὲν ἠθέλησαν νὰ θεραπεύσωσι εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὸ ἔμφυτον ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀκοίμητον παρατηρητικότητα καὶ περιέργειαν τοῦ νηπίου καὶ τοῦ παιδίου.

Παρακολουθήσατε τοὺς ὁμίλους μαθητριῶν καὶ μαθητῶν εἰς τὰς ἐκδρομάς των εἴτε μακρὰν εἴτε πλησίον, καὶ θὰ ἀντιληφθῆτε τὴν θλιβερὰν πνευματικὴν νάρκην ἥτις ἐνωρίτατα κατέλαβεν αὐτούς, θὰ διακρίνητε δὲ μόνον τῆς παιδικῆς ζωῆς τὴν ὁρμὴν καὶ τὸ σφρῖγος ἐκδηλούμενα εἰς παντοίας ἀτάκτους παιδιάς, εἰς θορυβώδεις κραυγὰς καὶ ἐπιφωνήσεις, εἰς συγκρούσεις καὶ ἐπιθέσεις, εἰς χειρονομίας καὶ ἀντεγκλήσεις, ἀπαράλλακτα ὡς σκιρτῶσιν οἱ ἄρνες καὶ τὰ ἐρίφια ὠθούμενοι καὶ κοτυλιζόμενοι, ὡς συμπλέκονται οἱ σκύλακες δάκνοντες καὶ δακνόμενοι.

Τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων ἐξωμοιώθησαν οὕτω πρὸς τὰ τῶν ἀλόγων ζώων!

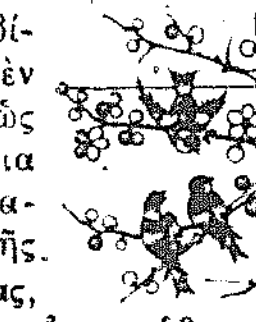
Ἡ πνευματοκτονία αὕτη διαπράττεται κατὰ τὴν πρώϊμον νηπιακὴν ἡλικίαν, καὶ προϊούσης τῆς ἡλικίας ἡ πνευματικὴ αὕτη ἐξάμβλωσις προσλαμβάνε χαρακτῆρα σκαιότερον, ἐπακολουθεῖ δὲ καὶ ἡ καταστολὴ καὶ καταπόνησις τῆς νεανικῆς ζωῆς.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ πραγματευθῶμεν ἐνταῦθα τὸ ζήτημα τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ ἡμῶν συστήματος, διότι καὶ ὁ τόπος δὲν εἶνε κατάλληλος καὶ δὲν ἀναγνωρίζομεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν πρὸς τοῦτο πλήρη ἁρμοδιότητα, ἀλλὰ θέλομεν νὰ διατυπώσωμεν ἐντυπώσεις ἡμῶν προσπιπτούσας εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ παντὸς μὴ εἰδικοῦ περὶ τὰ ἐκπαιδευτικά.

Ἡ ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας ἀδιαφορία καὶ ἀπάθεια πρὸς τὸν περιβάλλοντα κόσμον ἐπιτείνεται δι' ὅλου τοῦ μαθητικοῦ βίου καὶ πέρα τούτου εἰς τὴν ἐπιστημανικὴν καὶ εἰς τὴν πρωϊμωτάτην καὶ χρονίαν ταύτην νέκρωσιν πρέπει ν' ἀποδοθῇ καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἐπιστημονικῆς ζωῆς καὶ κινήσεως παρὰ τῷ ἐπιστημονικῷ λ ε γ ο μ έ ν ῳ παρ' ἡμῖν κόσμῳ.

Παρακολουθήσατε τὸν βίον καὶ τὰς ἀναστροφὰς τῶν ἀποφοιτώντων ἀπὸ τῶν Διδασκαλείων καὶ αὐτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ θὰ εὕρητε ὅτι μετὰ πολυχρονίους σπουδὰς δὲν κατώρθωσαν οὗτοι νὰ ὑψωθῶσιν ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τῶν κοινῶν ἀνθρώπων—πλὴν ἀραιοτάτων ἐξαιρέσεων—διάγοντες περὶ πάντα, βίον ὅλως συνήθη καὶ κοινόν, ἔστιν ὅτε μάλιστα καὶ τούτου ὑποδεέστερον.

Ἂν ἠθέλομεν νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερείας καὶ γεγονότα θὰ ἐπεδεικνύομεν πολλὴν ἀθλιότητα ἀπελπιστικήν, καὶ διὰ τοῦτο ἀκροθιγῶς μόνον λέγομεν ἐφελκύοντες τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν.

Πνευματικὸς βίος παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει, διότι, ὡς εἴπομεν, ἡ ἐνέργεια τοῦ πνεύματος κατεστάλη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, χαρακτῆρες δὲν ἐμορφώθησαν, τοι ἡ κλασικὴ παίδευσις τοῦτο κυρίως ἐπιδιώκει, ἀποτυγχάνει δὲ σχεδὸν πάντοτε, ὡς κακῶς καὶ σφαλερῶς λειτουργοῦσα.

Ἐντούτοις τὰ ἐκπαιδευτικὰ σήμερον προγράμματα εἶνε μετερρυθμισμένα καὶ προσηρμοσμένα κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς νεωτέρας πνευματικὰς καὶ κοινωνικὰς τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκας, ἐματαίωσεν ὅμως τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἡ ἔμμονος συνέχεια τῆς παραδόσεως τῶν προγενεστέρων καὶ ὁ σχολαστικισμὸς λυμαίνεται τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον καὶ σήμερον ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ὀλίγη καλὴ θέλησις, ὀλίγος ἐνθουσιασμός, ὀλίγη φιλογένεια θὰ ἤρκουν νὰ ἀποσείσωσι τὴν χρονίαν νάρκην τοῦ σχολαστικισμοῦ καὶ νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὰ ἐκπαιδευτήριά μας τὴν ζῶσαν καὶ σφριγῶσαν διδασκαλίαν τοῦ θείου Ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς φύσεως, ἅτινα ἀμφότερα παραμένουσι ξένα καὶ ἄγνωστα εἰς τὴν Ἑλληνίδα νεότητα, ἥτις ζῇ καὶ γηράσκει ἄδοξος καὶ ἄσημος.

Πρὸς Διὸς καὶ τῶν Μουσῶν, ὦ φίλοι διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι, ἀπαλλάξατε τὴν ἐμπεπιστευμένην εἰς ὑμᾶς Ἑλληνίδα νεότητα τοῦ πνευματοκτόνου σχολαστικισμοῦ, τῆς ἀφῃρημένης καὶ μηχανικῆς διδασκαλίας καὶ ὁδηγεῖτε ὡς οἷόν τε συχνότερον τὴν σφριγῶσαν νεότητα ἐνώπιον τοῦ μεγαλείου, τοῦ ζῶντος βιβλίου τῆς φύσεως καὶ ποτίσατε αὐτὴν τὰ ζωογόνα νάματα τῆς πραγματικῆς καὶ ζώσης γνώσεως.

Ἡ ἄνοιξις φιλομειδὴς καὶ χαρίεσσα καλεῖ πάντας εἰς τὴν ὕπαιθρον ὅπου ἐπιδεικνύει ὅλα τὰ θέλγητρα καὶ τὰ διδάγματα αὐτῆς καὶ μεταδίδει εἰς τοὺς γνωρίζοντας νὰ βλέπωσι καὶ μελετῶσιν αὐτὴν τὰ σοφώτερα μαθήματα τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας.

ΤΟ ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΑΝΙΟΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ κατὰ τὸ π. θέρος ἐν ἐξοχικῷ καφενείῳ εἶχε σταθῇ φωνόγραφον καὶ μετ' ἄλλων ἐλαφρῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνατολικῶν ᾀσμάτων μετεδίδοντο καὶ διάφορα ἐκλεκτὰ ἀληθῶς ἐκκλησιαστικά, ἀποτυπωθέντα εἰς τὴν φωνογραφικὴν πλάκα ἀπὸ καλλιφώνου καὶ δεξιωτάτου ἱεροψάλτου.

Ἕνεκα τοῦ τόπου ὅμως καὶ τῆς ἀναμείξεως ἐκκλησιαστικῶν μετὰ ἐλαφρῶν ἐρωτικῶν ᾀσμάτων, πολλοὶ τῶν θαμώνων χριστιανῶν ἐσκανδαλίσθησαν καὶ ἐζήτησαν καὶ ἐπέτυχον ὅπως παύσῃ τὸ σκάνδαλον.

Φαίνεται ὅτι παρόμοιον ζήτημα ἠγέρθη μεταξὺ τῶν Μωαμεθανῶν τῆς Νήσου Ἰαύας, μεταξὺ τοῦ Ἰνδικοῦ καὶ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ κειμένης, διατελούσης δὲ ὑπὸ τὴν Ὀλλανδικὴν κυριαρχίαν.

Ἐκεῖ ἐξετέθη φωνόγραφον, τὸ ὁποῖον μετέδιδε περικοπὰς καὶ κεφάλαια ὅλα τοῦ Κορανίου καὶ ἐγεννήθη ζήτημα μεταξὺ τῶν ἐκεῖ Μουσουλμάνων, ἐὰν εἶνε βεβήλωσις κατὰ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἢ ἂν δύναται ὁ ἀκροατὴς νὰ προσδοκᾷ ἐπουράνιον ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ Ἀλλάχ.

Ἡ Ἐφ. «Μ ο υ σ ο υ λ μ α ν ι κ ὸ ς Κ ό σ μ ο ς» τῆς Ἰαύας ἀνεδημοσίευσε τὸν φετφὰν (τῆς νέας ταύτης ἐφευρέσεως μὴ μνημονευομένης ὑπὸ τοῦ Κορανίου ἢ τῆς Παραδόσεως) ὃν ἐξέδωκεν ὁ *Sayyid Othman* (ὡς εἶπε ν Μουφτῆς). Τὸ ζήτημα εἶνε ἡ χρῆσις τῆς ἀπίστου ἐφευρέσεως, ἥτις ἐκτίθεται ἐπὶ πληρωμῇ ἐνώπιον μὴ Μουσουλμάνων καὶ Μουσουλμάνων, καὶ ἥτις ἀποδίδει οὐ μόνον στίχους ἀπὸ τοῦ Κορανίου ἀλλὰ καὶ ᾄσματα παρὰ γυναικῶν.

Ὁ *Sayyid Othman* γράφει :—

«Ὅταν ἡ πυξὶς (δηλ. τὸ φωνόγραφον) φέρεται εἰς τόπον ὅστις δὲν χρησιμεύει πρὸς διασκέδασιν μόνον καὶ ὅταν οἱ ἀκροαταὶ ἦνε Μωαμεθανοί, τῶν ὁποίων ἡ συμπεριφορά, ἐνῷ ἀκροῶνται τῆς ἀποδόσεως ἀποσπασμάτων τοῦ Κορανίου, εἶνε σεμνή, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀκρόασις τῶν ἰδιαιτέρων τούτων ἤχων δὲν διεγείρει αἰσθητικοὺς πειρασμούς, τότε ἐπιτρέπεται (*mubah*). Ὅταν, ὅμως, ἡ ἀκρόασις τούτων δὲν συνοδεύεται ὑπὸ σεμνότητος, καὶ διεγείρονται πάθη ἀσελγῆ, τότε εἶνε ἀπηγορευμένον (*haram*). Εἶνε τὸ ἴδιον ὅταν τὸ φωνόγραφον ἐκτίθεται εἰς τόπον διασκεδάσεως ἢ ὅταν παρίστανται καὶ μὴ Μουσουλμᾶνοι.

«Ἐνῷ, ὅπου ἡ ἀπόδοσις τοῦ Κορανίου δύναται νὰ προκαλέσῃ γέλωτα ἢ εἰρωνείαν, πρέπει νὰ φοβώμεθα μήπως ἡ χρῆσις τοῦ φωνογράφου τείνῃ εἰς ἀπιστίαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας εἴθε νὰ διαφυλάττῃ ἡμᾶς ὁ Θεός.»

Εἰς τὸ ἐρώτημα : Ὁ Μουσουλμᾶνος, ὅστις ἀκροᾶται τοῦ Κορανίου ἀποδιδομένου ὑπὸ φωνογράφου κατὰ τὸν ἐπιτετραμμένον τρόπον, εἶνε ἄξιος ἐπουρανίου ἀμοιβῆς; ἡ ἀπάντησις εἶνε αὕτη :—

«Ὄχι, διότι τὸ ἀκουόμενον δὲν εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀποδίδουσα τὸ Κοράνιον, οὗτινος ἡ ἀκρόασις διατάσσεται εἰς ἡμᾶς παρὰ τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἦχοι παρελήφθησαν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀπαγγείλαντος καὶ ἀπεχωρίσθησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναπαράγονται ὑπὸ τοῦ ὀργάνου τούτου. Δὲν δύναται πλέον νὰ γίνεται λόγος περὶ ἀπαγγελίας Κορανιακῆς, ἐπειδὴ οἱ ἦχοι τοῦ Κορανίου δὲν παράγονται πλέον ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ λόγου τοῦ προωρισμένου δι' ἕκαστον τούτων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχουσι τὰς ἰδιαζούσας, τὰς νομίμως ἀπαιτουμένας ἰδιότητας ὥστε νὰ παρέχηται ἐπουράνιος ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἀκούοντα.

«Προσέτι καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἀκροᾶται πραγματικὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Κορανίου, δὲν παρέχεται ἀμοιβὴ καθόσον ὁ ἀπαγγέλλων δὲν ἐκπληροῖ τοὺς ὑπὸ τῶν διδασκάλων ὡρισμένους κανόνας τοῦ *Tajwid* (ὁδηγίαι τῆς ἀπαγγελίας τοῦ Κορανίου). Ναί, τοιαύτη ἀκρόασις εἰς πολλὰς περιστάσεις ἀπαγορεύεται (*haram*) ὡς καὶ ἡ πρᾶξις τοῦ οὕτως ἀπαγγέλλοντος, ὡς διδάσκουσιν ἡμᾶς τὰ κείμενα τῶν αὐθεντιῶν. Καὶ λόγος τούτου εἶνε ὅτι ἐλαττωματικὴ ἀπαγγελία εἶνε ἀπόκλισις ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τοῦ Κορανίου καὶ παρατίθενται ἐνταῦθα οἱ λόγοι τοῦ Ἀλλάχ : «Ἀ ρ α β ι κ ὸ ν Κ ο ρ ά ν ι ο ν χ ω ρ ὶ ς π α ρ α μ ο ρ φ ώ σ ε ι ς. (*Sarah* XXXIX, 29).

Η ΘΕΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ὁ διάσημος γερμανὸς Καθηγητὴς φυσιοδίφης καὶ κῆρυξ τοῦ παχυλοτέρου ὑλισμοῦ Ἐρνέστος Χαῖκελ διατείνεται ὅτι ὁ παρὼν πόλεμος ἔθηκε τέρμα εἰς τὰς «π α ρ α ι σ θ ή σ ε ι ς» περὶ ὑπάρξεως προνοητικοῦ Θεοῦ, τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

— Ἀπάντησις Ραββὶ πρὸς τὸν Χαῖκελ.

Ὁ Δρ. Σιοῦλμαν, Ἑβραῖος Ραββὶ μᾶλλον δριμέως ἀπαντᾷ ὅτι ὁ πρωτοκάθεδρος τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιστημονικοῦ κόσμου «Εἶνε τύπος ἐπιστήμονος ὅστις καταντᾷ δογματιστὴς ἐπὶ πραγμάτων περὶ ὧν δύναται νὰ ὁμιλῇ μετ' οὐχὶ πλείονας αὐθεντίας ἢ καὶ πᾶς ἄλλος.»

Τὰς σκέψεις του ὁ Ραββὶ μεταδίδει εἰς ἀντιπρόσωπον τοῦ «Ταῖμς» τῆς Ν. Ὑόρκης ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Θεὸς ζῇ ἔτι, καίτοι οἱ ἄνθρωποι ἀρνοῦνται ὑπακοὴν εἰς τὸν νόμον Του. Δὲν ὑπάρχει περισσοτέρα διαφορὰ περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς τὸ βλέπειν ἄνθρωπον θνήσκοντα ἐν τῇ μάχῃ ἢ τὸ βλέπειν αὐτὸν ἐξαρπαζόμενον ὑπὸ μικροβίου ἢ φονευόμενον ὑπὸ σεισμοῦ. Ὁ τρόπος τοῦ θανάτου τοῦ ἀνθρώπου οὐδὲν ἔχει νὰ κάμῃ ὡς πρὸς τὸ θεῖον σχέδιον περὶ τοῦ πεπρωμένου του. Ἐνδιαφέρει πολὺ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι Ἄγγλος πολιτικός, ὁ Βάλφουρ, ἐν τῷ τελευταίῳ βιβλίῳ του «Θεϊσμὸς καὶ Ἀνθρωπισμὸς» καταντᾷ εἰς διάφορα ὅλως συμπεράσματα.

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι, ἐὰν δὲν ἦτο περὶ τῆς πραγματικότητος τοῦ Θεοῦ, αἱ ὑποθέσεις ἐφ' ὧν ἐργάζονται οἱ φυσιοδίφαι, περὶ ὁμοιομορφίας τῆς φύσεως κλπ. δὲν θὰ εἶχον βάσιν. **Θεός, δίκαιον** καὶ **ἀγάπη** καὶ ἡ **ἀξία τοῦ πνεύματος** εἶνε πραγματικότητες, παρὰ τὸν πόλεμον τοῦτον.

«Θὰ σᾶς εἴπω τίνα παραίσθησιν ἐσάρωσεν ὁ πόλεμος οὗτος—τὸ κολακευτικὸν χρῖσμα τῆς ψυχῆς ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ὑλιστικὴ ἐπιστήμη ἐσφυροκόπησεν εἰς τὰ ὦτά μας κατὰ τὰ τελευταῖα πεντήκοντα ἔτη, δηλαδὴ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο καλλίτεροι καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένοι, ἕνεκα τῆς κυριαρχίας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ὕλης, ἥτις καθιστᾷ αὐτοὺς ἱκανοὺς νὰ αὐξάνωσι τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις των.

«Ὁ πόλεμος οὗτος ἀποδεικνύει ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῆς κεφαλῆς εἶνε ἐλάχιστον μέρος τῆς ἀνθρωπίνης μορφώσεως (*culture*), ἀλλ' ὅταν λήξωσιν οἱ κτηνώδεις πόλεμοι, ἡ καρδία τῆς ἀνθρωπότητος πρέπει νὰ διαπλασθῇ.

Οἱ ἄνθρωποι πρέπει σοβαρῶς νὰ ἀναλάβωσιν ἐν τῇ ζωῇ των τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις θέλει ὅπως ἀγαπῶσιν ἀλλήλους. Οἱ Θεοὶ τοῦ Χαῖκελ ἐσαρώθησαν ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ οὐχὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ
ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ ΑΝΑΞΙΟΙ

Μέχρι τοῦδε δύο μόνον ἐγένοντο δημοσίᾳ συνήγοροι τῆς ἀνεγέρσεως τῶν κτιρίων τῶν ἀνωτέρων Ἐκπαιδευτηρίων παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, καὶ ἀμφότεροι δὲν τολμῶσι νὰ υἱοθετήσωσι τοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰ ἐπιχειρήματά των ἀλλὰ προβάλλουσιν ὁ μὲν ὡς «Egg», ὁ δὲ ὡς «Πολυδάμων» καὶ τοῦτο δεικνύει ὅτι κήδονται τῆς προσωπικῆς ὑπολήψεώς των φοβούμενοι τὸ γελοῖον.

Ὁ «Egg» ἀναγνωρίζει τὰ μεγάλα πλεονεκτήματα τοῦ ἀναπεπταμένου γηπέδου τοῦ Γυμναστηρίου, σπεύδει ὅμως νὰ μηδενίσῃ ταῦτα δημιουργῶν διὰ τῆς φαντασίας του μακρὰν σειρὰν καφενείων καὶ θόρυβον καὶ πάταγον ἐν αὐτοῖς ἀφόρητον ἀπὸ τῆς 6ης ἑσπερινῆς ὑπὸ τῶν καραγκιόζηδων 2 3, ὑπὸ ὀρχηστρίδων ἀδήλων πόσων καὶ ὑπὸ κινηματογράφων—καὶ τούτων παρισταμένων ὡς ὀχληρῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων!

Καὶ ἂν ἠθέλομεν παραδεχθῆ ὅλον τὸν διὰ τῆς φαντασίας τοῦ «Egg» ἀναπλαττόμενον θόρυβον, ἀρκεῖ νὰ ὑπομνήσωμεν αὐτὸν ὅτι τὰ δύο ἐξοχικὰ καφενεῖα ἄρχονται τῶν θερινῶν ἐργασιῶν των περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου, ὅτε οἱ μαθηταὶ τῶν ἀνωτέρων Ἐκπαιδευτηρίων ἔχουσι περατώσει τὰ μαθήματά των καὶ ἀπέρχονται εἰς τὰ ἴδια.

Ὥστε τὸ πρῶτον τοῦτο ἐπιχείρημα καὶ πολλαχῶς ἄλλως ἀστήρικτον, πίπτει μόνον ὑπὸ τοῦ ἀναμφισβητήτου τούτου γεγονότος.

Ὁ «Egg» εἶνε πολὺ εὐφάνταστος. Τὸν ἀναπεπταμένον πανταχόθεν χῶρον τοῦ Γυμναστηρίου φαντάζεται ταχέως περικλειόμενον ὑπὸ ὑπερυψήλων οἰκοδομῶν πανταχόθεν, ὥστε νὰ ἀσφυκτιῶσιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰ νέα ἐκπαιδευτικὰ κτίρια.

Λησμονεῖ ὅμως ὅτι πρὸς νότον καὶ πρὸς δυσμὰς περιθέει τὸ Γυμναστήριον λεωφόρος καὶ πέρα ταύτης ἐκτείνεται τὸ εὐρύτατον γήπεδον τοῦ δασονομείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε θὰ οἰκοδομήσῃ. Διὰ τὰ συναφῆ δὲ πρὸς τὸ Γυμναστήριον ἰδιόκτητα γήπεδα εἶνε βεβαιότατον ὅτι καὶ ἂν ἐδωρεῖτο ἓν ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν Egg ἵνα ἀνεγείρῃ κατοικίαν, δὲν θὰ ἐδέχετο, ὑπαρχόντων παραπλεύρως τῶν ἐκπαιδευτηρίων. Ἂν ἀμφιβάλλῃ, ἂς ἐρωτήσῃ τοὺς γειτονεύοντας εἰς οἱαδήποτε ἐκπαιδευτήρια.

Ὥστε εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ Κοινότης θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξαγοράσῃ πάντα τὰ περὶ τὸ Γυναστήριον γήπεδα ἀντὶ εὐλόγου τιμήματος δημιουργοῦσα πολύτιμον κοινοτικὴν ἰδιοκτησίαν, πληροῦσαν ἐπὶ αἰῶνας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας αὐτῆς.

Ἀλλὰ διατὶ ὁ Egg μετὰ φαντασίας δογκιχωτικῆς ἀνεγείρει ὑπερυψήλους οἰκοδομὰς περὶ τὸ Γυμναστήριον καὶ ἀφίνει λειτουργοῦντα μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἀνοίγματος ἐξοχικὰ καφενεῖα; Δὲν εἶνε βέβαιον ὅτι πρὶν κτισθῶσι τὰ γήπεδα περὶ τὸ Γυμναστήριον θὰ κτισθῶσι πρῶτα τὰ ἐγγύτερον τῆς πόλεως;

Αὐτὴ τοὐλάχιστον εἶνε ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐπεκτάσεως πάσης πόλεως, ἐκ τοῦ κέντρου δηλ. πρὸς τὴν περιφέρειαν.

Ἕτερον ἰσχυρισμὸν προβάλλει ὁ «Egg» τὴν βραδύτητα τῆς προσελεύσεως τῶν καθηγητῶν ὅσοι διδάσκουσιν καὶ εἰς τὸ Πλῆρες Παρθεναγωγεῖον καὶ τὸ Διδασκαλεῖον τῶν θηλέων. Ἀλλὰ τοῦτο θεραπεύεται διὰ τοῦ πληρεστέρου καταρτισμοῦ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ τελευταίου τούτου, καὶ ἂν εἰς τοὺς καθηγητὰς ὁρισθῶσι διὰ τὸ Παρθεναγωγεῖον ὧραι μεταμεσημβριναί, ὅτε ἀπὸ τοῦ οἴκου των θὰ μεταβαίνωσιν εἰς αὐτὸ κατ' εὐθεῖαν.

Ἕτερον ἐπιχείρημα τοῦ «Egg» εἶνε ἡ ἔλλειψις ὕδατος διὰ τὰ κτίρια ἐπὶ τοῦ γηπέδου τοῦ Γυμναστηρίου. Ἐὰν δὲν ἦτο Λευκωσιάτης, θὰ ἦτο συγνωστὸς διὰ τὴν πλάνην του ταύτην. Δὲν ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ ὅτι ἡ κοίτη τοῦ Πεδιαίου ὑποβρυχίως εὑρέθη ὅτι ἔχει δεξαμενὰς ὅλας καὶ ρεύματα διαυγεστάτου καὶ ὑγιεινοτάτου ὕδατος. Τὰ ὑπὸ τοῦ Δημαρχείου ἀνορυχθέντα πέρυσι κατ' Αὔγουστον φρέατα ἔσωσαν τὴν Λευκωσίαν ἀπὸ δεινῆς ἄλλως λειψυδρίας, καὶ ἐκ τούτων ἢ ἐξ ἄλλων νέων ἰδικῶν των φρεάτων τὰ Ἐκπαιδευτήρια δύνανται νὰ προμηθεύωνται ἄφθονον ὕδωρ κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας, ἐνῷ ἡ πόλις καθ' ἕκαστον θέρος στερεῖται ὕδατος ποσίμου καὶ τὸ ὕδωρ τῶν Ἐκπαιδευτηρίων θὰ ἦνε ἀπηλλαγμένον τῶν τυφικῶν βακτηριδίων, ὧν πολλάκις βρίθει τὸ τῆς πόλεως.

Παραδόξως ὁ Egg γράφει: «**Καὶ τί ἄλλο συνεπάγεται τοιοῦτο διάβημα.. ἢ ὀλεθρίαν ἀποκέντρωσιν τῶν σχολικῶν κτιρίων ἣν ἡ Ἰατρικὴ καὶ ὅλαι αἱ κοινωνίαι πανταχοῦ εὐλόγως ἀποφεύγουσιν;**»

Ταῦτα δεικνύουσι πάντως ὅτι ὁ Egg δὲν εἶνε ἰατρός, διότι ἰσχυρίζεται ἀντίθετα ὅσα ὑπαγορεύει ἡ ἰατρική, ἥτις ἀπαιτεῖ ἀραίωσιν καὶ ἀποκέντρωσιν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν μαρτυρίαν παντὸς ἰατροῦ.

Φαίνεται δὲ ὅτι δὲν ἐξῆλθε τῆς Κύπρου ἰσχυριζόμενος ὅτι πανταχοῦ αἱ πόλεις ἀποφεύγουσι τὴν ἀποκέντρωσιν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων, ἐνῷ τοὐναντίον συμβαίνει. Ἂς ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν Βηρυτόν, ὅπου ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου θὰ ἴδῃ διεσπαρμένα τὰ διάφορα ἐκπαιδευτήρια ἐγειρόμενα μεγαλοπρεπῆ ἐπὶ τῶν μᾶλλον περιόπτων τόπων ἔξω τῆς πόλεως ἢ ἀνὰ τὴν πόλιν. Ἂς μεταβῇ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, εἰς Πειραιᾶ, εἰς Ἀθήνας, καὶ εἰς πᾶσαν μεγαλόπολιν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ θὰ εὕρῃ πανταχοῦ τὴν ἀποκέντρωσιν τῶν αὐτοτελῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ λόγων ὑγιεινῆς καὶ προσφορότητος.

Τὸν Egg κατέπιε κάποιος «Πολυδάμων» μηρυκαστικός, διότι ἀναμασσεῖ τοῦτον καὶ προσλαμβάνων ὕφος φαρισαϊκὸν κόπτεται ὅτι τὰ ἀνώτερα ἐκπαιδευτήρια μεταφερόμενα εἰς τὸ Γυμναστήριον θὰ ἀπομακρυνθῶσι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κέντρου καὶ τῆς θέας τῆς προτομῆς τοῦ ἐθνομάρτυρος Κυπριανοῦ.

Ἐντούτοις ἡ Θεολογ. Σχολὴ τῆς Χάλκης ἐγείρεται ἐπὶ τῆς νησίδος Χάλκης ἐν τῇ Προποντίδι μακρὰν φεῦ! φεῦ! τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἡγιασμένης πύλης ὑπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐθνομάρτυρος Γρηγορίου Ε', μακρὰν τῆς Ἁγ. Σοφίας καὶ τόσων ἄλλων ἱερῶν καὶ ἱστορικωτάτων ἐθνικῶν μνημείων· τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν Ἐμπορικὴν Σχολὴν Χάλκης ὡς καὶ διὰ τόσα ἄλλα διεσπαρμένα ἀνὰ τὴν Βασιλεύουσαν ἐθνικὰ ἐκπαιδευτήρια..

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ἰβήρων εὑρίσκεται ἓν ἀγγλικὸν περίπου μίλλιον ἔξωθι τῶν τειχῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ μακράν, πολὺ μακρὰν φεῦ! παππαί! τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ, καὶ ἡ Ἱερατικὴ Ριζάρειος Σχολὴ ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ Βαρβάκειον Λύκειον μακρὰν τῆς Ἱερᾶς Ἀκροπόλεως, τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, καὶ τῶν ἀνδριάντων τοῦ Γρηγορίου Ε' καὶ τοῦ Ρήγα Φεραίου.

Προκειμένου περὶ τοῦ μνημείου τοῦ ἐθνομάρτυρος Κυπριανοῦ, θὰ ἦνε καλλίτερον νὰ μὴ ἀτενίζωσιν οἱ μαθηταὶ ἵνα μὴ βλέπωσι τὰ περιβάλλοντα αὐτὸ σκόροδα καὶ κρόμμυα, τὰς κνίδας καὶ τὰς ἀκάνθας καὶ ἔστιν ὅτε καὶ σωροὺς κόπρου, ἐθιζόμενοι οὕτω εἰς τόσην ἀνευλάβειαν.

Ἀνησυχεῖ καὶ ὁ «Πολυδάμων» μιμούμενος τὸν «Egg» διὰ τὸν κινηματογράφον καὶ τοὺς καραγκιόζηδες καὶ τὰς ὀρχηστρίδας, καὶ δὲν τὸν τρομάζει ἡ σκέψις ὅτι οἱ μαθηταὶ πολλάκις τῆς ἡμέρας παρέρχονται πρὸ τῶν δυσωνύμων οἴκων καὶ ἀντικρύζουσιν ἡμιγύμνους Ἱεροδούλους.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις ἐν γένει τῶν δύο ψευδωνύμων συμπολιτῶν καὶ τοῦ διδασκάλου τῆς Κοραλλίας, οἱ Λευκωσιᾶται γεννηθέντες καὶ αὐξηθέντες ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως δὲν πρέπει νὰ ἐξέρχωνται τούτων οὔτε νὰ κτίζωσι κατοικίας ἔξω τῆς πόλεως.

Ἐπιεικῶς εἶνε γελοῖοι οἱ ἰσχυρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν ψευδωνύμων ἐκ προνοίας διατριβογράφων, ἀνάξιοι ἀναιρέσεως, καὶ μετὰ πολλῆς στενοχωρίας διεθέσαμεν χῶρον πρὸς τοῦτο σημαντικὸν τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» ὅστις μετὰ παντὸς τοῦ λοιποῦ τόπου τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς κοινότητος ὑποστηρίζει τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὸ Γυμναστήριον, οὐδ' εἶνε δυνατὸν ἡ Λευκωσία νὰ διαπράξῃ, ἐπαναλαμβάνομεν, τὴν ἀσύγγνωστον **στραβάραν** ἣν ὑποστηρίζουσι δύο μόνον πολῖται καὶ αὐτοὶ προσωπιδοφόροι, διότι φοβοῦνται τὸ γελοῖον.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
ΤΡΙΩΝ ΕΛΗΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Πρὸς τὸν φιλόμουσον συμπολίτην ἡμῶν κ. Λάμπρον Γ. Μυριάνθην, ἀπὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένον εἰς Τράνσβααλ, ἡ κοινότης **Τριῶν Ἐληῶν** *Μαραθάσης ἐκφράζει καὶ δημοσίᾳ δι' ἡμῶν τὴν ἀΐδιον εὐγνωμοσύνην αὐτῆς, ἀναλαβόντα ἰδίαις δαπάναις τὴν ἀνέγερσιν Παρθεναγωγείου ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ καὶ περὶ πολλοῦ ποιούμενον τὴν μόρφωσιν τῶν κορασίων.*

Ἡ φιλόμουσος γενναιοδωρία τοῦ ἀνδρὸς ἐπισπᾶται καθ' ἑαυτὴν οὐ μόνον τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τὴν Παγκύπριον ἐκτίμησιν.

Τρεῖς Ἐληὲς 25 Φεβρ. 1916

Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ χωρίου.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΥΣΑΡΕΣΤΟΣ ΕΠΙΤΑΣΙΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Αἱ δυσάρεστοι συνέπειαι τοῦ πολέμου μετὰ τῆς παρατάσεώς του ἐπιτείνονται ὁσημέραι καὶ ἡ δυστυχία κατατρύχει πάσας τὰς λαϊκὰς τάξεις ἰδίᾳ τὰς ἀκτήμονας καὶ ἀπόρους, τὰς ἀποζώσας ἀπὸ ἡμερομισθίου ἐργασίας.

Ἡ μετανάστευσις εἰς Ἀμερικὴν ἀπέμεινεν ὡς σωτηρία καταφυγὴ εἰς τοὺς δυναμένους νὰ ἐξοικονομήσωσιν 25 λίρας εἴτε ἐκποιοῦντες εἴτε ὑποθηκεύοντες οἱανδήποτε ἀκίνητον ἢ κινητὴν περιουσίαν αὐτῶν καὶ τὸ μεταναστικὸν ρεῦμα ὁσημέραι ὀγκοῦται.

Οἱ μετανάσται οὗτοι εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ εὕρωσιν ἐργασίαν καὶ ἡμερομίσθια ἱκανοποιητικά, ὥστε νὰ μὴ θρηνῶμεν τὴν ἀναμένουσαν αὐτοὺς τύχην, δυστυχεῖς ὅμως εἶνε ὅσοι δὲν δύνανται νὰ φύγωσι τὴν δυστυχίαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δι' ἔλλειψιν μέσων ἢ ἕνεκεν ἄλλων ὑποχρεώσεων, καὶ οὗτοι ἀποτελοῦσι τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς λαϊκῆς τάξεως.

Εἰς τὰς παραλίους πόλεις οἱ ἐργάται τῶν λιμένων στεροῦνται ἐργασίας· ἀπὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν καὶ ἐὰν μέχρι τοῦδε ἠδυνήθησαν νὰ διατηρηθῶσι χάρις εἰς τὴν φιλάνθρ. ἀντίληψιν σωματείων καὶ ἰδιωτῶν, τὸ κακὸν ὅμως ἐπιτείνεται καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ἀποβαίνει ἀνίκανος πρὸς ἀναστολήν του, καὶ ἐπιτακτικὸν ἔχει καθῆκον ἡ Κυβέρνησις ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πενομένων ἀέργων τάξεων

Μέχρι τοῦδε ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, οὐδὲν λόγου ἄξιον ἔπραξε πρὸς προστασίαν τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου, ἐπειδὴ ὅμως αὗται ἀποβαίνουσι ὀδυνηρότεραι, ὀφείλει νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀδρανείας καὶ ἀπαθείας αὐτῆς. «Τὸ μαχαίρι ἔφθασε στὸν κόκκαλον» καὶ ἡ ὀδύνη τῆς δυστυχίας καθίσταται ἀλγεινοτέρα περιάγουσα τοὺς ἀδυνάτους εἰς ἀπόγνωσιν.

Εἴπερ ποτὲ σήμερον εἶνε ἀνάγκη ἀνακουφιστικῶν ἔργων εἰς τὰ μᾶλλον δοκιμαζόμενα ὑπὸ τῆς δυστυχίας διαμερίσματα, παρέχουσα ἐπιούσιον ἄρτον εἰς τὰς πεινώσας τάξεις.

Γνωρίζομεν ὅτι σημαντικὴ δαπάνη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀπαιτεῖ τὴν ἔγκρισιν τῆς Κεντρ. Κυβερνήσεως—περὶ τῆς Νομοθετικῆς παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία—καὶ ταύτην ὀφείλει ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις νὰ ἀποσπάσῃ διὰ παραστάσεων τῶν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ τόπου ἐνισχυομένων ὑπ' αὐτῆς.

Τὸ γοργὸν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχει τὴν μεγίστην χάριν μετὰ τῆς μάλιστα κατεπειγούσης ἀνάγκης.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου δὲν πρέπει νὰ ἀναμένωσι τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἣν ὀφείλουσιν αὐτοὶ νὰ ἐκβιάσωσιν ἀπευθύνοντες πρός τε τὴν Κεντρικὴν καὶ τὴν Τοπικὴν Κυβέρνησιν, αἰτήσεις, παραστάσεις καὶ διαμαρτυρίας ἡνωμένας καὶ ἐντόνους.

Ἡ ἀδράνεια καὶ ἀπάθεια τῶν ἀντιπροσώπων εἶνε πολλῷ μᾶλλον ἀξιοκατάκριτος ἢ ἡ τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΑΞΙΑ
ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ ἀμφιβάλλοντες ἢ καὶ ἀρνούμενοι πᾶσαν ἀξίαν εἰς τὸν Καταστ. Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ πρὸς τούτους διεφωνήσαμεν πάντοτε ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ.

Ἐπέρχεται τώρα εὐκαιρία ὅπως ἀποδειχθῇ τρανότατα ἡ ἀξία τοῦ Καταστατικοῦ τούτου Χάρτου ἐκ τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῆς ἡνωμένης Θρονικῆς Ἐπιτροπείας τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, ὡς ἀναγινώσκομεν ταῦτα ἐν τῷ Λεμεσιανῷ «Κήρυκι».

Κατὰ ταῦτα ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ Π. Μ. Κιτίου κ. Μελέτιος Μεταξάκης ὡς Πρόεδρος, ἀνεκοίνωσε πρὸς τὴν Θρονικὴν Ἐπιτροπείαν ὅτι ἐδαπάνησε πέρα τῶν προνοουμένων ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπανῶν £ 910, ἐξ ὧν £ 17 ἕνεκα τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τροφίμων, £ 85 διὰ τὴν ἀγορὰν νέας ἁμάξης καὶ ἑνὸς ἵππου καὶ £ 235 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ξενῶνος τοῦ Μέσα Ποταμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἐν πρώτοις ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν της διὰ τὴν μὴ τήρησιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ψηφισθέντος προϋπολογ. τοῦ καὶ ἐξήλεγξε τινα κονδύλια τούτου.

Κατὰ τὴν δευτέραν συνεδρίαν ἡ Ἐπιτροπεία ἐδήλωσεν ὁμόφωνος ὅτι δὲν ἐγκρίνει τὴν γενομένην σοβαρὰν δαπάνην διὰ τὸν Μέσα Ποταμόν, ὡς μὴ πεισθεῖσα ὑπὸ τῶν προσαχθεισῶν ἐκθέσεων περὶ τοῦ βεβαίου κέρδους τῆς ἐπιχειρήσεως, καὶ ἐπειδὴ δυνάμει ἄρθρου εἰδικοῦ τοῦ Καταστατικοῦ πᾶσα δαπάνη ἔξω τοῦ προϋπολογισμοῦ γενομένη ἐπιβαρύνει τὸν ταμίαν ἢ προσωπικῶς τὸν Ἐπίσκοπον, ἂν μὴ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς θρονικῆς Ἐπιτροπείας, αὐτὴ ἐπεβάρυνε τὸν Μητροπολίτην ὅστις καὶ ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν £ 636.

Ὁ Μητροπολίτης ἐπρότεινεν ὅπως ἐκμισθωθῇ εἰς αὐτὸν ὁ Μέσα Ποταμὸς ἐπὶ 15 ἀντὶ £30 κατ' ἔτος, ἵνα καλλιεργήσῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὰ κτήματα αὐτοῦ διὰ δαπάνης £800 πρὸς ταῖς δαπανηθείσαις ἤδη £636 ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ταμείου, μὲ τὸ δικαίωμα καρπώσεως τῶν προσόδων Μέσα—Ποταμοῦ ἐπὶ 15ετίαν, μεθ' ἣν ἅπασα ἡ περιουσία τούτου νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν Κιτίου.

Ἐδόθη ὅμως νομικὴ γνώμη ὅτι πράξεις τοιαῦται νομικῶς εἶνε ἄκυροι διότι ὁ Α. Παν ερότης θὰ ἦτο ἐνοικιαστὴς ἅμα καὶ ἐνοικιάζων.

Ἡ Θρονικὴ ἐπιτροπεία ἐπήνεγκε ἱκανὰς καὶ καιρίας τροποποιήσεις εἰς πολλὰ κονδύλια καὶ τινα ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς παιδείας. Οὕτω χάρις εἰς τὴν εὐστάθειαν τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Θρονικῆς ἐπιτροπείας, ἐ προστατεύθη ἡ περιουσία τοῦ Θρόνου Κιτίου κατὰ σπουδαίων ζημιῶν, αἵτινες φαίνεται ὅτι θὰ προσελάμβανον πολὺ μεγαλειτέρας διατάσεις, ἐφ' ᾧ τυγχάνει αὕτη ἀξία τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ὀρθοδόξου Κοινοῦ.

Οὕτω καταδείκνυται πόσον εὐεργετικὴν ἐξουσίαν δικαιοῦται καὶ δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἡ Θρον. Ἐπιτροπεία ὁσάκις θέλῃ καὶ γνωρίζῃ νὰ πράττῃ.

Ζηλεύομεν ἀληθῶς τὴν δρᾶσιν ταύτην τῆς Θρονικῆς Ἐπιτροπείας Κιτίου, καθόσον ἡ Θρονικὴ Ἐπιτροπεία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οὐδὲν παρέχει σημεῖον ὑπάρξεως καὶ ζωῆς, καὶ τὸ Ὀρθόδοξον Κοινὸν οὐδὲν ἀπολύτως γνώσκει περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου.

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΝΟΘΕΙΑΣ ΧΗΜΙΚΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Τὴν εὐρεῖαν καὶ εὐεργετικὴν χρῆσιν χημικῶν λιπασμάτων ἐν Κύπρῳ ἀπειλεῖ σοβαρώτατα ἡ αἰσχροκερδὴς νοθεία τούτων, τὴν ὁποίαν διαπράττουσι πολλοὶ τῶν προμηθευόντων ταῦτα εἰς τοὺς γεωργούς μας.

Τὸ κακὸν τοῦτο φαίνεται ὅτι ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις καὶ προὐκάλεσε τὴν δυσπιστίαν πολλῶν γεωργῶν.

Χωρία ὁλόκληρα καταναλίσκοντα σημαντικὰ ποσὰ λιπασμάτων ἀπέσχον πάσης προμηθείας τοιούτων διότι ἠπατήθησαν.

Ἡ ἐκ τῆς δυσπιστίας ταύτης ζημία εἰς τὴν γεωργικὴν πρόοδον τῆς Νήσου εἶνε προφανής, καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ νὰ εἰσαγάγῃ πρὸς ἄμεσον ἐπιψήφισιν εἰδικὸν νομοσχέδιον αὐστηρότατον κατὰ τῆς νοθείας τῶν λιπασμάτων.

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ
ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

Τὸ προοδευτικώτατον Τυπογραφεῖον **«Ἡ Λευκωσία»** *πρῶτον ἀπὸ τῆς π. ἑβδομάδος ἐφήρμοσε τὸν ἠλεκτρισμὸν ὡς κινητήριον δύναμιν εἰς τὰ πιεστήρια του, προμηθευθὲν ἠλεκτροκινητῆρα* **Ἀσύγχρονον Τριφάσιον** *τὰ μέγιστα πλεονεκτοῦντα τῆς μικρᾶς αὐτοκινήτου διὰ πετρελαίου μηχανῆς.*

Ἡ λειτουργία εἶνε κανονικωτάτη καὶ ἡ κινητήριος δύναμις τετραπλασία, οἰκονομία δὲ μεγίστη, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐλλείπει ἡ πνιγηρὰ ὀσμὴ τῶν ἀτμῶν καὶ ὁ ὀχληρότατος κρότος τῶν ἐμβόλων καὶ ἀκαριαίων ἐξατμίσεων.

Οὕτως ἡ ἐγκατάστασις ἠλεκτρικοῦ ἐργοστασίου ἐν τῇ πόλει δὲν παρέχει μόνον τὸν ἄριστον φωτισμόν, ἀλλὰ καὶ κινητήριον δύναμιν εὐθηνοτάτην διὰ τῶν ἠλεκτροκινητήρων (Motor) εἰς ἰδιωτικὰ καταστήματα καὶ οἰκίας.

Προκαλοῦμεν τὴν ἐπὶ τούτου προσοχὴν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ὅσοι εἰς τὰ ἔργα των ἔχουσι τυχὸν ἀνάγκην εὐθηνῆς καὶ προσφορωτάτης κινητηρίου δυνάμεως.

Ἂς ἐπισκεφθῶσι τὸ Τυπογραφεῖον **«Ἡ Λευκωσία»** *ἐν ᾧ ἐκτυποῦται ὁ* **«Κυπριακὸς Φύλαξ»**, *ἵνα ἴδωσιν ὅτι δι' ἁπλουστάτου μηχανήματος, τοῦ ἠλεκτροκινητῆρος, μηδαμινὸν κατέχοντος χῶρον—μόλις δύο τετραγωνικῶν ποδῶν—μεταδίδεται κινητήριος δύναμις σημαντικὴ εἰς τόρνους ξυλουργῶν καὶ σιδηρουργῶν καὶ χαλκέων καὶ ὑφαντήρια μηχανικὰ καὶ ἄλλα.*

Τῶν κοινωνιολόγων ὄνειρον γλυκὺ εἶνε ἡ μεταφορὰ κινητηρίου δυνάμεως κατ' οἶκον, πρὸς ἀποφυγὴν μεγάλων συγκεντρώσεων εἰς τὰ ἐργοστάσια, καὶ τὸ ὄνειρον τοῦτο κέκληται νὰ πληρώσῃ ὁ ἠλεκτρισμός.

Ὁ χειρισμὸς τοῦ ἠλεκτροκινητῆρος εἶνε ἁπλούστατος.

ΘΡΑΣΕΙΑ ΚΛΟΠΗ

Τὴν ἑσπέραν τῆς π. Κυριακῆς κλέπται διαρρήξαντες τὰ σιδηρᾶ κάγκελλα παραθύρου ἀνοίγοντος πρὸς τὴν Δημοτ. ἀγορὰν τῆς πόλεώς μας τοῦ Καταστήματος τοῦ Μωαμεθανοῦ Χ'' Οὐσεῒν Γιουσοὺφ ἀφῄρεσαν ἔκ τινος συρταρίου ἐν αὐτῷ περὶ τὰς £50. 0. 0.

Συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας περὶ τοὺς 15 ὡς ὕποπτοι.

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗΣ
ἢ
Ο ΗΡΩΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ

Τὸ νέον τοῦτο δρᾶμα ὑπόθεσιν ἔχον τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον καὶ πρωταγωνιστοῦντα τὸν Ταγματάρχην **Ἰωάννην Βελισσάριον**, τὸν ἐπικληθέντα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου **ἥρωα τῶν ἡρώων** ὁ ποιητὴς κ. Γ. Ἀσπρέας κατόπιν παρακλήσεως παρεχώρησεν εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» πρὸς διδασκαλίαν ἀντὶ ποσοστοῦ 10ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων.

Ἡ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» εὐχαρίστως παραχωρεῖ τὴν ἀντιγραφὴν τούτου καὶ διδασκαλίαν εἰς Ἑλληνικὰ σωματεῖα ἄλλων ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἀμοιβῇ ὑπὲρ τοῦ συγγραφέως, καὶ τοῦτο χάριν τῆς εὐρυτέρας ἀνὰ τὴν νῆσον διδασκαλίας τοῦ ἐθνικοῦ δράματος, ὅπερ ἐν Ἀθήναις ἐδιδάσκετο ἐπὶ 80 διαδοχικὰς θερινὰς νύκτας προκαλοῦν τὸν γενικὸν ἐνθουσιασμόν.

Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀναγνωστηρίου κ. **Ν. Καταλᾶνον.**

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

—Νομοθετικόν.

Διὰ διατάγματος τῆς Α. Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ τὸ Νομοθ. Συμβούλιον τῆς Νήσου ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ 8)21 Μαρτίου καὶ ὥρα 2. 30 μ μ.

—Κατὰ τῶν αἰγῶν.

Ἀπὸ τῆς 13)26 Φεβρ. ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ «ὁ περὶ αἰγῶν νόμος τοῦ 1913» εἰς τὰ χωρία Γαλάτα τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας, Ἅγ. Γεώργιος καὶ Κισσοῦσα, Μαλιὰ τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ καὶ Ἀρμοῦ τῆς ἐπαρχίας Πάφου.

—Νομοσχέδια.

Τὰ ἑπόμενα νομοσχέδια θὰ εἰσαχθῶσι πρὸς ἐπιψήφισιν εἰς τὸ Νομοθ. Συμβούλιον

«Πρὸς προστασίαν τῶν γυναικῶν καὶ παρθένων»

«Τροποποίησις τοῦ περὶ δημοτ. συμβουλίων Νόμου».

—Τεχνικὴ παίδευσις.

Γίνεται γνωστὸν ὅτι οἱ κ.κ. Εὐθύμ. Γ. Πετρίδης καὶ Δημ. Ν. Δημητριάδης ὑπέστησαν ἐξετάσεις περὶ τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν χημείαν.

—Νόμος περὶ φαρμακευτικῆς.

Γίνεται γνωστὸν ὅτι τῇ 2)15 Ἀπριλίου 1916 καὶ ὥρᾳ 10 π μ θὰ γίνωνται ἐξετάσεις φαρμακευτικῆς δυνάμει τοῦ σχετικοῦ νόμου τοῦ 1911.

—Ἐπιτροπεία Κυπρ. Μουσείου.

Ὡς αἱρετὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Κυπρ. Μουσείου ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Α. Ζ. Πιερίδης, Δημ. Σεβέρης, Α. Λιασίδης, Δρ. Α. Θεοδότου.

—Ὑπερτίμησις ναύλων.

Ἀπὸ τῆς 28)12 Μαρτίου 1916 δυνάμει συμφωνίας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ τῆς Χιδιβικῆς Ἀτμοπλοΐας ἀναστέλλεται τὸ μέγιστον ὅριον ναύλων δυνάμει συμβολαίου μεταξὺ τούτων καὶ ὁρίζονται οἱ ἑξῆς ναῦλοι κατὰ μέγιστον ὅριον.

Ἄλευρα κατὰ τόνον	γρ. 40
Δημητριακά	» 50
Ὄρυζα καὶ σάκχαρον εἰς σάκκους	» 45
Ἐδώδιμα, ζύθος καὶ πνευματώδη εἰ, κιβώτια	» 115
Πετρέλαια, βενζίνη κατὰ κιβώτια	» 15
Πετρέλαιον εἰς σιδηρᾶ βυτία του σελ.	35
Ἀκατέργαστον πετρέλαιον	» 30

—Ἄλσος Λάρνακος.

Μεταξὺ τοῦ ἀρχιγραμματέως λοχαγοῦ κ. Ὄρρ καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου κ. Δημ. Διστέλλου ἐγένετο συμφωνία καθ' ἣν ἐκχωρεῖται εἰς τὸ Δημαρχεῖον Λάρνακος γήπεδον ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ Κτηματολόγιον Λάρνακος εἰς στέλεχος ἀρ. 8487 ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνορεῦον πρὸς γήπεδον τοῦ κ. Α. Ζ. Πιερίδου δωρηθὲν πρὸς τὸ αὐτὸ Δημαρχεῖον διὰ τὴν σύστασιν Δημοτ. Ἄλσους.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΚΑΙΡΟΣ. Τὴν νύκτα τῆς π. Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον κατέπεσον ἱκαναὶ βροχαὶ ὡς καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοῦ Σαββάτου κατὰ διαλείμματα, ὠφέλιμοι πάντοτε εἰς τὴν γεωργίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀρκεταί. Ἡ Μεσαορία ἐναγωνίως πάντοτε ἀναμένει ραγδαίας βροχὰς καὶ τὸν κατάρρουν τῶν χειμάρρων ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν συγκομιδὴν αὐτῆς.

Πάντα τἆλλα διαμερίσματα τῆς Νήσου ἔχουσιν ἄριστα.

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου συνῆλθεν εἰς συνέλευσιν μετὰ τῶν ἐκλεγέντων ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν μετὰ ψήφου, ὡς εἰκός, συμβουλευτικῆς χθὲς περὶ τὴν 5 Μ. Μ διὰ τὸ ζήτημα τῶν μελετωμένων σχολ. κτιρίων.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ. Γενικαὶ ἐγένοντο μεταθέσεις τῶν Ἑλλήνων Δικαστῶν ἀνὰ τὴν Νῆσον, ἕνεκα τῆς κενωθείσης θέσεως ἐν Λεμεσῷ συνεπείᾳ τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου Ἀρ. Παλαιολόγου.

Εἰς τὴν κενωθεῖσαν θέσιν μετετέθη ὁ ἐν Κυρηνείᾳ δικαστὴς κ. Β. Σέρτσιος, εἰς Κυρήνειαν ὁ ἐν Ἀμμοχώστῳ κ. Ι. Ν. Δημητρίου, εἰς Ἀμμόχωστον ὁ ἐν Λάρνακι κ. Δ. Γ. Δημητριάδης, εἰς Λάρνακα ὁ ἐν Πάφῳ κ. Πολύκ. Χριστόπουλος, εἰς Πάφον προήχθη ὁ τέως κωμοδίκης Λευκωσίας κ. Ξ. Ἰωαννίδης, καὶ κωμοδίκης Λευκωσίας φέρεται ὁ ἐν Λευκάροις τοιοῦτος κ. Εὐστ. Εὐαγγελίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΥΚΩΝΑΣ
ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ

Στοὰ Κύκκου—Γραφεῖα Ἀσφαλιστ. Ἑταιρείας «ΡΩΣΙΑ»

Ἐπὶ δεκαπενταετίαν μαθητεύσας καὶ ἐργασθεὶς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν Εὐρωπαίων διπλωματούχων χρονομετρῶν ὁ ἐξ Ἰδαλίου κ. Μιχ. Μυλωνᾶς ἐν Αἰγύπτῳ κατηρτίσθη λίαν δεξιὸς μηχανικὸς περὶ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ῥύθμισιν ὡρολογίων παντὸς εἴδους, καὶ **μικρῶν μηχανημάτων ἀκριβείας,** ἤτοι **Γραφομηχανῶν, ἀριθμητηρίων, φωτογραφικῶν μηχανῶν καὶ ἠλεκτρικῶν** παντὸς εἴδους.

Ἡ δεξιότης καὶ εὐσυνειδησία ἐν τῇ τέχνῃ του τυγχάνουσι πολλῆς ὁσημέραι ἐξαπλουμένης ἐκτιμήσεως παρὰ τῆς συμπολίταις ἡμῶν.

ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΤΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΣΑΣ

εἰς τοῦ κ. **Γεωργίου Χαραλάμπους** βαφέως παρὰ τὴν **Ἀρχιεπισκοπὴν**

ΑΝΤΙ ΣΕΛΛΙΝΙΟΥ ΜΟΝΟΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΕΛΙΔΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὸ σεβ. Παγκύπριον κοινόν, εἰς τὰς ἀξιοτ. Ἐπιτροπείας τῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς αἰδεσ. ἱερεῖς καὶ ἐν γένει εἰς πάντα τὸν ἱερὸν κλῆρον, ὅτι ἐν τῷ καταστήματί μου, κειμένῳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κιουπρούπαση καὶ παραπλεύρως τοῦ κ. Χριστοδούλου Τσιγαρίδου, εὑρίσκονται στόφαις ἐκ τῶν καλλιτέρων Γαλλικῶν ἐργοστασίων κατάλληλοι δι' ἐνδυμασίας ἱερέων. Ἐπίσης εὑρίσκονται ἕτοιμοι ἐκκλησιαστικαὶ στολαὶ καὶ ἀντεριὰ κοντοσούπια, καλλιμαύχια πωλούμενα ὅλα εἰς τιμὰς συμφερούσας.

Πλὴν δὲ τῶν συγκαταβατικῶν τιμῶν, τὸ κατάστημά μου διακρίνεται καὶ διὰ τὴν τελείαν ἐφαρμογὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐνδυμασιῶν.

Μία δοκιμὴ δύναται νὰ πείσῃ.

Εἰς τὴν πελατείαν παρέχεται πᾶσα εὐκολία.

Διατελῶ κτλ.

Μιχαὴλ Παντελίδης

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ αὔξησις τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ

Ἡ ἐφημερὶς «Ταγκλίχε Ρουντσάου» ἐκ τηλεγραφήματος ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ της ἀγγέλλει ἐκ βεβαίας πηγῆς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπεφάσισε τὴν αὔξησιν τοῦ στρατοῦ εἰς 500,000 ἄνδρας. Πάντες ὅσοι ἀπηλλάγησαν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας θὰ ἐκπληρώσουν ἤδη ταύτην. Ἅπαντες οἱ Ἕλληνες τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ εἰδοποιηθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου ἵνα παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ οἰκεῖα προξενεῖα.

Ἐπιστολὴ τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου πρὸς Ἀλεξανδριανὴν Κυρίαν

Γράφει ὁ «Ταχυδρόμος»:

«Πληροφορούμεθα ὅτι ἔγκριτος Κυρία τῆς πόλεώς μας, τὴν ὁποίαν τιμᾷ δι' ἀλληλογραφίας ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, ἔλαβε διὰ τοῦ τελευταίου ταχυδρομείου ἐπιστολὴν τῆς Α. Ὑψηλότητος ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ Ἑλλὰς θὰ εὑρεθῇ πρὸ μεγάλων γεγονότων, περὶ τῶν ὁποίων λαμβάνονται ἤδη αἱ ὕστατοι ἀποφάσεις.

Τὰ γεγονότα καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ ἐλπίζεται ὅτι θὰ φέρουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων της».

Ἑλληνοβουλγαρικά.

Ἀθῆναι, 8 Μαρτίου.—Οἱ Βούλγαροι ἀπεπειράθησαν νὰ ἐγείρωσιν ὀχυρωματικὰ ἔργα εἰς διάφορα σημεῖα τῆς οὐδετέρας ζώνης.

Διαμαρτυρία ὅμως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπέφερε τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν.

Δηλώσεις τοῦ κ. Σκουλούδη.

Τὰ «Ἡμερήσια Χρονικὰ» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύουν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν:

«Ὁ κ. Σκουλούδης, ὁμιλῶν διὰ τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ στρατηγοῦ Σαράϊγ, ἔδειξε μεγάλην προσωπικὴν εὐχαρίστησιν καὶ εἶπεν ὅτι συνεκινήθη ἀπὸ τὰ αἰσθήματα ἐγκαρδίου φιλίας, ἅτινα τῷ ἐξέφρασεν ὁ διοικητὴς τῶν Ἀγγλογαλλικῶν δυνάμεων ἐν Θεσσαλονίκῃ. «Θεωρῶ εἶπε, τὴν συνέντευξίν μας ὡς μεγίστης σπουδαιότητος, ἀλλὰ δὲν δύναμαι πρὸς μεγάλην λύπην μου, νὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας τῆς συνδιαλέξεώς μας. Δύνασθε ἐν τούτοις νὰ θεωρήσετε βέβαιον καὶ νὰ ἐπαναλάβετε ὅτι θὰ φέρῃ ἀσφαλῶς πολυτίμους καρποὺς ὄχι μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' ὡσαύτως καὶ διὰ τὰς Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως».

Ἀπόδοσις 7½ ἑκατομμυρίων δρχ. εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ἐξέδωκε ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπέστειλε συναλλαγματικὴν ἀντιπροσωπεύουσαν ποσὸν 7 1)2 ἑκατομμ. δραχμῶν ὀφειλομένην εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ἐκ τῆς νομισματικῆς διαφορᾶς τῶν ἀνταλλασσομένων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐπιταγῶν.

Σημειωτέον ὅτι αἱ ἐπιταγαὶ αὗται προέρχονται ἐκ τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν, ὥστε δύναταί τις νὰ φαντασθῇ πόσον χρῆμα εἰσάγεται ὑπὸ τούτων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ ΔΙΑ ΠΑΣΑΠΟΡΤΙ

7 φωτογραφίαι 7 γρ.

Εἰς τοῦ Στυλ. Θεοδωρίδου κατὰ τὸ "Ἄνοιγμα ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ *ἡ κινοῦσα τὰ πιεστήρια τοῦ Τυπογραφείου «ἡ Λευκωσία» Πετρελαιομηχανή, δυνάμεως 2 περίπου ἵππων, ἕνεκεν ἐγκαταστάσεως ἠλεκτρικοῦ Motor ἐν αὐτῷ*

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλὸν	γρ.	»	91—
Κριθὴ	»	»	45—50
Βρόμη	»	»	24—25
Ὄροβος	»	»	85—90
Ἄνισον ἡ ὀκᾶ		»	14—16
Λινόσπορος	»	»	8—10
Κουκκία ξηρὰ	»	παρ.	4
Σταφ. μαῦραι	»	γρ.	6
«βρασταὶ»		»	6
Γεωμηλα γαλ.	»	γρ.	2 1/2
Κρόμμυα	»	παρ.	60—70
Ἔλαια ἐντ. ἡ λίτρ.		γρ.	45—50
Βάμβαξ	»	»	27—30
Οἶνοι τὸ γομάρι		»	360 380
Κουμανδαρία		»	400 450
Ῥακὴ σούμα 20 β. ἡ ὀκᾶ			6

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὀρυζα Αἰγύπτου ὁ σάκκος	γρ.	340
Σάκχαρον ἡ ὀκᾶ	»	8 3)4
Σάπων ἑλλην. ἡ ὀκᾶ	»	14—15
Πετρέλ. ρωσ. τὸ κιβ.	»	135
Καφὲς ἡ ὀκᾶ		14—15
Μακαρόνια ἐντόπια ἡ ὀκᾶ	»	8
Φιδέδες ἐντόπιοι	»	8

ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΡΤΕΝ

—Αἱ δυνάμεις τῶν Γερμανῶν κατὰ τοῦ Βερτέν.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ γαλλικοῦ ἐπιτελείου, αἱ ἐνεργήσασαι τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Βερτὲν γερμανικαὶ δυνάμεις ἀποτελοῦνται:

1) Ἀπὸ τὰ δύο σώματα στρατοῦ, τὰ κατέχοντα ἀρχικῶς τὸ μέτωπον τῆς ἐπιθέσεως.

2) Ἀπὸ μίαν μεραρχίαν ἀνακληθεῖσαν ἐκ Σερβίας.

3) Ἀπὸ τέσσαρα καὶ ἥμισυ Σώματα Στρατοῦ ληφθέντα ἐξ ἄλλων σημείων τῆς γερμανικῆς παρατάξεως.

Ἤτοι αἱ δυνάμεις αὗται ἀπετελοῦντο ἐν ὅλῳ ἀπὸ ἑπτὰ Σώματα Στρατοῦ.

Αἱ πληροφορίαι αὗται συμφωνοῦσι καὶ πρὸς τὰς ἐκ Ῥώμης πληροφορίας, κατὰ τὰς ὁποίας ὅμως ἡ ἐπίθεσις ἐγένετο ὑπὸ ὀκτὼ Σωμάτων Στρατοῦ ἅτινα ἀποτελοῦσι 160,000 λόγχας.

—Μία σύγκρισις.

Διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ εὐρύτης τῆς ἐπιθέσεως τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ Βερδέν, πρέπει νὰ παραλληλισθῇ μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῶν Γάλλων εἰς Καμπανίαν κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον.

Εἰς τὴν κατὰ Σεπτέμβριον γαλλικὴν ἐπίθεσιν ἔλαβον μέρος, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 12975 διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Γαλλικοῦ στρατηγείου αἱ ἑξῆς δυνάμεις·

1) 35	μεραρχίαι ὑπὸ τὸν	Καστελνὼ
2) 18	» »	Φὼς
3) 15	»	Ἀγγλικαὶ
4) 15	»	ἱππικοῦ (ἐκ τῶν ὁποίων 5 Ἀγγλικαί)

Τὸν ἐν Καμπανίᾳ ἀγῶνα διεξήγαγον αἱ 35 μεραρχίαι τοῦ Καστελνώ, ἤτοι 17 1)2 Σώματα Στρατοῦ, ἤτοι 350,000 λόγχαι, ὑπερδιπλάσιαι δηλαδὴ τῶν ἐνεργησασῶν τὴν κατὰ τοῦ Βερδὲν ἐπίθεσιν.

Ἡ θέσις τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐν Καμπανίᾳ ἦτο πολὺ δυσχερεστέρα τῆς θέσεως τῶν Γάλλων κατὰ τὴν ἐπίθεσιν εἰς Βερδέν, διότι οἱ Γερμανοὶ εἶχον ν' ἀντιμετωπίσωσι συγχρόνως τότε καὶ τὴν ἐπίθεσιν τῶν 18 μεραρχιῶν τοῦ Φὼς καὶ τῶν 13 Ἀγγλικῶν, ἤτοι 310,000 λογχῶν, ἐνεργουσῶν εἰς ἄλλο σημεῖον τοῦ μετώπου (μεταξὺ Ὑπρ καὶ Ἀρράς).

Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο ἐπιθέσεων;

ΕΔΑΦΙΚΑ. Ἐν Καμπανίᾳ, κατὰ τὰ γαλλικὰ ἐπίσημα ἀνακοινωθέντα, τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ἐπροχώρησαν ἐπὶ μετώπου 20 χιλιομέτρων εἰς βάθος 4 χιλιομέτρων.

Ἐν Βερδέν, κατὰ τὰ γαλλικὰ ἐπίσης ἀνακοινωθέντα, μεταφραζόμενα ἐννοεῖται ἐπὶ τοῦ χάρτου, οἱ Γερμανοὶ ἐπροχώρησαν ἐπὶ μετώπου 11 χιλιομέτρων μὲν (ἀπὸ Βασερβὶλ μέχρι Διέππης) καὶ 20 χιλιομέτρων ἀπὸ Διέππης μέχρι Σαμπλόν, ἤτοι ἐπὶ μετώπου 31 χιλιομέτρων εἰς βάθος 8 μὲν χιλιομέτρων, ἀπὸ βορρᾶ, τριῶν δὲ μέχρι 8 ἀπὸ ἀνατολῶν.

Ἐν Καμπανίᾳ οἱ Γάλλοι συνέλαβον, κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα των, 25,000 αἰχμαλώτους καὶ 125 πυροβόλα, ἀπώλεσαν ὅμως, κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα τῶν Γερμανῶν, μέχρι τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 104 ἀξιωματικοὺς καὶ ὑπὲρ τοὺς 7,000 ἄνδρας εἰς αἰχμαλώτους συλληφθέντας ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Ἐν Βερδὲν οἱ Γερμανοὶ συνέλαβον κατὰ τὰ ἀνακοινωθέντα των, περίπου 17,000 αἰχμαλώτων καὶ 78 τηλεβόλα.

—Περιγραφὴ τῆς μάχης ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Τάϊμς».

Ὁ ἰδιοκτήτης τῶν «Τάϊμς» Λόρδος Νόρθκλιφ, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸ Βερδὲν δημοσιεύει μακρὰν περιγραφὴν τῆς μάχης εἰς τὴν ἐφημερίδα του, ἧς περίληψιν μεταδίδει τηλεγράφημα τῆς «Ἠξύψιαν Γκαζέτ». Λέγει ὅτι αἱ Γαλλικαὶ ἀπώλειαι εἶνε ἀσήμαντοι, ἐν ᾧ ἐγνώσθη ὅτι τὸ 3ον καὶ 18ον Γερμανικὰ σώματα ἐξωλοθρεύθησαν ἐντελῶς, τὸ 7ον τῆς ἐφεδρείας ἀπώλεσε τὸ ἥμισυ τῶν ἀνδρῶν του καὶ τὸ 15ον τὰ 3)4 κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 3ης Μαρτίου. Ὁ Γερμανὸς διοικητὴς ἀπώλεσεν ὁμοίως τμῆμα τῆς 113ης μεραρχίας τοῦ 5ου σώματος ἐφεδρείας καὶ τὴν Βαυαρικὴν μεραρχίαν. Οἱ συλληφθέντες αἰχμάλωτοι ἦλθον ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Αὐτοκρατορίας. Εἷς ἀναφέρει ὅτι ὁ λόχος του ὅστις τὴν 21 Φεβρουαρίου ἠρίθμει 200 τουφέκια καὶ 4 ἀξιωματικούς, τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἶχε μόνον 20 ἄνδρας καὶ ἕνα ἀξιωματικόν.

Ὁ Λόρδος Νόρθκλιφ ἐξαίρει ζωηρότατα τὴν λαμπρὰν ἐπάρκειαν τῶν Γάλλων εἰς πυρομαχικά. Εἶδεν εἰς μίαν ὁδὸν μόνον σειρὰν ἐκ 2000 αὐτοκινήτων. Ὅλοι οἱ ὀργανωταὶ εἶνε νέοι ἄνδρες. Ὁ στρατηγὸς Ποταὶν εἶνε ἀπλῆς ζωῆς, ὁμοιάζων τὸν Λόρδον Ρόμπερτς.

Περιγράφων τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν τῶν Γερμανῶν αἰχμαλώτων ἀναφέρει τὴν γνώμην Γάλλων τινῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες εἶπον: «Τί κρῖμα οἱ Σκῶτοι νὰ μὴ δύνανται νὰ συναντήσωσι τούτους εἴς τινα μάχην, τότε ὁ πόλεμος θὰ ἔληγεν ἐντὸς μηνός». Οὐδεὶς τῶν αἰχμαλώτων ὑπολογίζει τὰς ἀπωλείας εἰς ὀλιγώτερον τοῦ τρίτου τῶν ὅλων δυνάμεων. Δύναμαι, λέγει ὁ λόρδος, ἀσφαλῶς νὰ βεβαιώσω ὅτι αἱ Γερμανικαὶ ἀπώλειαι ἀνῆλθον τοὐλάχιστον εἰς 100,000. Οἱ αἰχμάλωτοι ἔχουν τρόμον καὶ ἀθλιότητα τόσον καθαρῶς ἐξωγραφημένα ἐπὶ τοῦ παραστήματός των ὥστε οὐδεμία ἄλλη ἀπαιτεῖται ἔνδειξις περὶ τῆς τραγῳδίας ἣν διῆλθον. Πολλοὶ ἦλθον ἐκ Φλάνδρας, πάντες δ' ἐπεθύμουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν γειτονίαν τῶν «τρομερῶν Ἄγγλων». Καταλήγων ὁ λόρδος Νόρθκλιφ λέγει ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπολογισθῇ πόσον θὰ διαρκέσῃ ἡ μάχη. Οἱ Γάλλοι αἰσθάνονται ὅτι κυριαρχοῦν τοῦ ἐχθροῦ. Καίτοι οἱ ὅροι εἶνε 3 πρὸς 1, τὸ ἠθικὸν τῶν Γερμανῶν εἶνε δυσανάλογον πρὸς ἐκτόπισιν τῶν Γάλλων ἀπὸ ἀπὸ τὰς φοβερὰς αὐτῶν θέσεις.

Συνέχεια τῶν μαχῶν περὶ τὸ Βαρτέν.

Αἱ διὰ τοῦ Ῥέουτερ τελευταῖαι εἰδήσεις περὶ τῶν μαχῶν τοῦ Βερτὲν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

26)9.—Ἐπίσημον Παρισίων: Οὐδεμία μεταβολὴ βορείως τοῦ Βαρτέν. Γερμανικὸς βομβαρδισμὸς ἐξηκολούθησε δυτικῶς τοῦ Μώσα χωρὶς ἐπιθέσεως πεζικοῦ. Αἱ γαλλικαὶ κανονοστοιχίαι ἀπήντησεν ἐρρωμμένως ἀνατολικῶς καὶ δυτικῶς τοῦ Μώσα.

Ἐχθρικὴ πεζικὴ ἐπίθεσις ἀνακατέλαβε τὸ πυργωτὸν ὀχύρωμα Ἀρτωμὸν ὅπερ εἴχομεν καταλάβῃ τὴν τρίτην.

27)10.—Ἐπίσημον Παρισίων: Ἡ κατάστασις ἐν Βερτὲν ἀμετάβλητος. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐπεχείρησαν ἐπίθεσιν διὰ πεζικοῦ. Ἀμοιβαῖος κανονιοβολισμὸς ἐξηκολούθησε καθ' ὅλον τὸ μέτωπον σφοδρὸς ἑκατέρωθεν τοῦ Μώσα.

28)11.—Δυτικῶς τοῦ Μώσα, ὅπου ἀδιαλείπτως ἐγένετο βομβαρδισμὸς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ὁ ἐχθρὸς ἐπετέθη λυσσωδῶς κατὰ τῶν θέσεών μας εἰς τὸ δάσος Κορπῶ. Πολλαὶ ἐπιθέσεις ἀπεκρούσθησαν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν μαξὶμ, ἅτινα ἠρήμωσαν τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ.

Παρὰ τὰς ἄκρως δυσαναλόγους πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπωλείας οἱ Γερμανοὶ ἐνήργησαν τελικὴν ἔφοδον διὰ μιᾶς μεραρχίας καὶ ἐπέτυχον νὰ ἀνακαταλάβωσι μέρος τοῦ δάσους Κορπῶ ὅπερ εἴχομεν ἀνακαταλάβῃ ἀπ' αὐτῶν τῇ 25)8.

Οἱ Γερμανοὶ ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα δὶς προσέβαλον τὰ χαρακώματα δυτικῶς τοῦ χωρίου Δουωμὸν ἀλλ' ἀνεκόπησαν ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν μαξὶμ, καὶ ἀπέτυχον νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὰς θέσεις μας πανταχοῦ.

Τὸ πυροβολικόν μας ἐσταμάτησεν ἐπίθεσιν ἣν παρεσκεύαζον κατὰ τοῦ χωρίου Βῶ.

Οἱ Γερμανοὶ ἔβαλον ὑποβρυχίους τορπίλλας εἰς τὸ Μώσαν ἀλλ' ἠλιεύθησαν αὗται πρὸ πάσης ζημίας.

* * * *

26)9 Μαρτίου.—Ὁ ἐχθρὸς δυτικῶς τοῦ Μώσα ἐπιχείρησε νέαν προέλασιν ὑπὸ τὴν σκέπην ἐντόνου βομβαρδισμοῦ. Ἡ ἐπίθεσίς του ἐν μεγάλῃ δυνάμει ἦτο κατὰ τοῦ Πεταγκούρ καὶ ἀπεκρούσθη.

Γαλλικὴ ἀντεπίθεσις εἰς τὸ δάσος Κορπῶ, ὅπου οἱ Γερμανοὶ εἰσεχώρησαν τὴν Τρίτην, ἐξέρριψε τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τοῦ δάσους, ὅπου οἱ Γερμανοὶ τώρα κρατοῦσι μόνον τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον. Βομβαρδισμὸς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Μώσα εἶνε πάλιν ἐντατικώτατος εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δουωμὸν ὅπου οἱ Γερμανοὶ δι' ἀνεπιτυχῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῶν γραμμῶν μας ἀνατολικῶς τοῦ φρουρίου.

27)10.—Δυτικῶς τοῦ Μώσα ἐξηκολουθήσαμεν τὴν πρόοδόν μας δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὸ δάσος Κορπῶ ὅπερ σχεδὸν ὅλον εἶναι εἰς χεῖράς μας.

Οἱ Γερμανοὶ ἀνατολικῶς τοῦ Μώσα ἐνήργησαν πολλὰς ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ μετώπου μας ἀπὸ Δουωμὸν εἰς Βῶ· μία ἐπίθεσις κατὰ τὴν διέξοδον τοῦ Δουωμὸν συνετρίβη ὑπὸ τοῦ πυρός μας. Λυσσώδεις ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ χωρίου Βῶ ὡσαύτως ἀπεκρούσθησαν μετὰ βαρειῶν ἀπωλειῶν.

Ἐντέλει οἱ Γερμανοὶ ἐξετέλεσαν ὁρμητικὰς κατὰ μᾶζας ἐπιθέσεις κατὰ τῶν χαρακωμάτων τῶν γειτνιαζόντων πρὸς τὸν πυθμένα τῆς ῥάχεως, ὅπου κεῖται τὸ Βῶ ἀπεκρούσθησαν ὡσαύτως, τοῦ πυροβολικοῦ μας προξενήσαντος ὑπερόγκους ζημίας.

ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πετρούπολις 26)9.—Ἐξακολουθοῦμεν καταδιώκοντες τοὺς Τούρκους πέρα τοῦ Μαπαύρη. Κατελάβομεν τὴν Κολὰ 27 μίλλια δυτικῶς τοῦ Κερμανσάχ, 100 μίλλια ἀπὸ τῆς Βαγδάτης.

Πετρούπολις 27)10.—Ἀναφέρονται μεμονωμέναι ἐπιθέσεις ἀμφοτέρωθεν ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου ἀπὸ τοῦ Δβίνα μέχρι Γαλικίας. Ἀπόπειρα γερμανικῆς διαβάσεως τοῦ Δβίνα ἀνατολικῶς τοῦ Φρειδριχστὰτ ἀπεκρούσθη. Οἱ Ῥῶσσοι κατὰ τὴν αὐγὴν κατέλαβον ἐξ ἐφόδου χαράκωμα πλησίον τοῦ Ὄλυκ διὰ τῆς λόγχης συλλαβόντες τοὺς ὑπερασπιστάς του.

27)12—Ἐπίθεσις σημαντικῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων ἀνατολικῶς τοῦ Κοσλὼφ εἰς τὸν ἄνω Στρύπαν ἀπεκρούσθη μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν τοῦ ἐχθροῦ.

Πετρούπολις 28)12.—Ἐχθρικὸν ὑποβρύχιον ἐβύθισε Ῥωσσικὸν τορπιλλικὸν πέραν τῆς Βάρνας· μέρος τοῦ πληρώματος ἐσώθη· Οἱ Ῥῶσσοι κατέλαβον τὴν Περσικὴν πόλιν Κιρίνα, 120 μίλλια βορειανατολικῶς τῆς Βαγδάτης. Οἱ Ῥῶσσοι ἐπετέθησαν εἰς Γαλικίαν κατὰ τοῦ χωρίου Λατασιὲ καὶ κατέλαβον ταχύσκαπτα.

Παρίσιοι 28)12.—Οὐδεμία δρᾶσις πεζικοῦ ὑπῆρξε βορείως τῆς Βερδαὶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας· ὁ βομβαρδισμὸς ἦτο μᾶλλον ἐρρωμένος ἐξ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Μάζ.

Τὸ ἡμέτερον βαρὺ πυροβολικὸν ἐβομβάρδισεν ἐχθρικὰ στρατεύματα συναθροισθέντα εἰς μίαν φάραγγα βορείως τοῦ λόφου Πουάβδ ὡς καὶ τὰς Γερμανικὰς τηλεβολοστοιχίας δυτικῶς τοῦ Λουβεμόντ. Καταστρεπτικῶς ἐβομβαρδίσαμεν τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τοῦ ἐχθροῦ νοτίως τοῦ Σὼμ καὶ Αἰσν· κατηδαφίσαμεν πολλοὺς Γερμανικοὺς σταθμοὺς παρατηρητηρίων εἰς τὸ δάσος Σιήππυ εἰς Ἀργὼν καὶ κατεστρέψαμεν ἐχθρικὰ ταχύσκαπτα εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σενόνες εἰς Παντεσάπτ.

ΚΑΙ Η ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

Ἡ Πορτογαλλία, ὡς ἐγένετο ἤδη γνωστόν, κατέσχε τὰ εἰς τοὺς λιμένας αὐτῆς καταφυγέντα Γερμανικὰ ἀτμόπλοια ἅμα τῷ πολέμῳ.

Ἡ Γερμανία ἀπήτησε τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως, καὶ τῆς Πορτογαλλίας ἀρνηθείσης, ἡ Γερμανία ἐκήρυξεν ἑαυτὴν εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν πρὸς τὴν Πορτογαλλίαν ἀπὸ τῆς 28)12 Μαρτίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

—Ἔξοδος τοῦ Γερμανικοῦ στόλου.

Ἀμστελλόδαμον, 24)8.—Ἀλιευτικόν, ὅπερ ἔφθασεν εἰς Ὀ[illegible], ἀναφέρει ὅτι τὴν Δευτέραν τὸ ἀπόγευμα παρετήρησεν ἔξωθεν τοῦ Τερτσέλλιν κατ' ἐλάχιστον ὅρον 50 μεγάλα Γερμανικὰ πολεμικά, μέγαν στόλον ἐξωπλισμένων ἀλιευτικῶν, δύο Ζέππελιν καὶ πολυάριθμα ὑποβρύχια κατευθυνόμενα πρὸς δυσμάς, 5 μεγάλα θωρηκτὰ ἀγνώστου ἐθνικότητος διῆλθον τὴν Ὀυμοϊντεν κατὰ τὰς 5 τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας πλέοντα ὁλοταχῶς.

Ἀμστελλόδαμον, 21)5. Ἀνακοινωθὲν τοῦ Βερολίνου σημειοῖ ὅτι τὸ «Μοέβε» ἔφθασε χθὲς εἰς ἕνα Γερμανικὸν λιμένα κατόπιν εὐτυχοῦς περιπολίας φέρον 4 Ἄγγλους ἀξιωματικούς, 29 κυανοχίτωνας καὶ 166 ναύτας ἐκ σκαφῶν βυθισθέντων καὶ ποσὸν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου μαρκῶν εἰς ῥάβδους χρυσοῦ.

Τὸ ἀνακοινωθὲν δίδει ἐπὶ πλέον κατάλογον ἐκ 16 σκαφῶν ἅτινα ἐβυθίσθησαν ἢ ὡδηγήθησαν παρὰ τοῦ «Μοέβε» εἰς οὐδετέρους λιμένας. Ὁ κατάλογος περιλαμβάνει τὰ ὀνόματα δύο νέων θυμάτων δηλαδὴ τὸ «Σαξὸν Πρένς» καὶ τὸ Γαλλικὸν πλοῖον «Μαρόνι».

Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι τὸ «Μοέβε» ἔθεσε τορπίλλας εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν ἐχθρικῶν ἀκτῶν καὶ ὅτι μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς τορπίλλας πρέπει νὰ ἐβύθισε τὸ θωρηκτὸν «Ἐδουάρδος ἕβδομος».

—Ἡ κατάστασις ἐν Τουρκίᾳ.

Ἀθῆναι 24)8.—Μέρος τῆς φρουρᾶς τῆς Σμύρνης ἐστασίασεν.

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει κατάστασις εἶνε λίαν ἀνώμαλος, οἱ δὲ πολιτικοὶ κύκλοι ἀποβλέπουν εἰς προσεχῆ μεταστροφὴν τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς.

Τὸ Μυστήριον τοῦ Ἐμβὲρ

Ἀθῆναι 5.—Δὲν ἐλήφθησαν πλέον εἰδήσεις ἀφορῶσαι τὸν Ἐμβὲρ πασᾶ, ἀλλὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλον ὅτι ἐπισκέπτεται τοὺς ἁγίους τόπους ἐν Παλαιστίνῃ, εἶναι χαρακτηριστικόν. Ἐὰν ἡ εἴδησις τῆς ἀποπείρας ἐναντίον τοῦ Ἐμβὲρ πασᾶ εἶναι ἀληθὴς θὰ συνεπάγεται εὐρείας συνεπείας.

Ὁ Νευρολόγος ἰατρὸς κ.
ΣΟΦ. Κ. ΛΥΣΑΝΔΡΙΔΗΣ

ἐπανέλαβεν ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται πάσχοντας ἐκ νευρικῶν καὶ φρενικῶν νοσημάτων ὅπου καὶ πρότερον ἐν τῷ Ἠλεκτροθεραπευτηρίῳ του (ἐν τῇ πατρικῇ του οἰκίᾳ) καθ' ἑκάστην 9—11 π.μ. καὶ 4—6 μ.μ.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία μὲ ἕδραν τὴν Λευκωσίαν μὲ κεφάλαιον £200,000 διῃρημένον εἰς 50,000 μετοχὰς ἐκ £4 ἑκάστης ἀναγνωρισθεῖσα διὰ Διατάγματος τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Διαχειριζομένου τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Δεκεμβρίου 1912.

Αἱ μετοχαὶ ἐκδίδονται ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου.

Ἡ «Τράπεζα Κύπρου» οὖσα συνέχεια τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» ἐξακολουθεῖ τὸ ἐξαίρετον δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν ἀποταμιευτικὸν σύστημα.

Αἱ ἑβδομαδιαῖαι καταβολαὶ κανονίζονται κατὰ τριετίαν κατὰ δὲ τὴν λῆξιν τῆς τριετίας τὸ συσσωρευόμενον ἑκάστου καταθέτου ποσόν, ἢ μετατρέπεται εἰς μετοχὰς τῆς Τραπέζης Κύπρου ἢ ἀποσύρεται εἰς ἀκέραιον κατὰ βούλησιν τοῦ καταθέτου. Ὁ τυχὸν θέλων ν' ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας χάνει 10 ο)ο οἱ δὲ κληρονόμοι τοῦ ἀποθνήσκοντος καταθέτου ἑβδομαδιαίων καταβολῶν πληρώνονται εἰς ἀκέραιον.

Ὁ τόκος τῶν ἑβδομαδιαίων καταβολῶν λογίζεται πρὸς τόσα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος πρὸς ὅσα ἀναλογεῖ ἐν ἑκάστῳ ἔτει τὸ μέρισμα τῶν μετοχῶν τῆς «Τραπέζης Κύπρου» καὶ κεφαλαιοποιεῖται ἀνὰ πᾶσαν 31ην Δεκεμβρίου.

Ἡ **«Τράπεζα Κύπρου»** δέχεται ἐντόκους καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν ἢ μετὰ ὡρισμένην προθεσμίαν ἐπὶ τόκῳ

2 ο)ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας μετὰ 3 μῆνας
3 ο)ο » » » » 6 »
4 ο)ο » » » » 1 ἔτος
5 ο)ο » » » » 2 ἔτη ἢ περισσότερα.

Ἐν τῇ **«Τραπέζῃ Κύπρου»** λειτουργεῖ ἐπίσης μικρὸν Ταμιευτήριον ἐν τῷ ὁποίῳ γίνονται δεκταὶ καταθέσεις μέχρι £50 ἀποδοτέαι εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατ' ἔτος.

Ἡ Τράπεζα Κύπρου ἔχουσα ἀνταποκριτὰς πανταχοῦ τῆς Κύπρου καὶ εἰς τὰ διάφορα ἐμπορικὰ Κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναλαμβάνει τὴν διεξαγωγὴν πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας ἔν τε τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. 90)1916.

ΜΕΤΑΞΥ

χ''Νικόλα Βασιλειάδου ἐκ Βατυλῆς, Ἐνάγοντος

καὶ

Γιαννῆ Γεωργῆ χ:Κώστα ἐκ Βατυλῆς, νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Ρωσσίδου διὰ τὸν ἐνάγοντα ὅπως τὸ Δικαστήριον διατάξῃ τίνι τρόπῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ ἐπίδοσις ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος τῷ ἄνω ἐναγομένῳ ὅστις τυγχάνει ἀγνώστου διαμονῆς.

Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ ἐνάγοντος **διατάττει** ἵνα ἡ ἐπίδοσις ἀντιγράφου τοῦ κλητηρίου ἐντάλματος ἐν τῇ ἄνω ἀγωγῇ γίνῃ πρὸς τὸν ἐναγόμενον ὅστις τυγχάνει ἀγνώστου διαμονῆς διὰ τῆς δημοσιεύσεως τούτου μετ' ἀντιγράφου τοῦ διατάγματος τούτου εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Κυπριακὸς Φύλαξ» καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ὁμοίων ἀντιγράφων ἐπὶ τῆς θύρας τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ ἐναγομένου καὶ ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν εἰδοποιήσεων τοῦ Δικαστηρίου τούτου. Ἐὰν δὲ ὁ ῥηθεὶς ἐναγόμενος ἀπολίπῃ νὰ ἐμφανισθῇ, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 9ην ὥραν π.μ. τῆς 31ης Μαρτίου 1916, ἐπίδοσις οἱασδήποτε περαιτέρω εἰδοποιήσεως πρὸς αὐτὸν θέλει γίνεσθαι διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ταύτης ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν εἰδοποιήσεων τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

(ὑπογ.) **Μ. Σεφκὲτ**
Δ. Ε. Δ.

Ὅτι πιστὴ μετάφρασις
Hr. Shecket
Β.Π.Ε.Δ.
τῇ 24 Φεβρουαρ. 1916.

* * * *

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Ἀριθ. 90)1916.

ΜΕΤΑΞΥ

χ:Νικόλα Βασιλειάδου ἐκ Βατυλῆς, Ἐνάγοντος

καὶ

Γιαννῆ Γεωργῆ χ:Κώστα ἐκ Βατυλῆς, νῦν ἀγνώστου διαμονῆς Ἐναγομένου.

Τῷ ἄνω ἐναγομένῳ ἐκ Βατυλῆς καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς.

Διὰ τοῦ παρόντος προστάσσεσθε νὰ ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1916, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 9ην τῆς προμεσημβρίας, ὅτε ἀκουσθήσεται ἀγωγή τις, κινηθεῖσα καθ' ὑμῶν ὑπὸ τοῦ ἄνω σημειουμένου Ἐνάγοντος, ἔστω δ' εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι, ἐὰν ἀπολίπητε νὰ ἐμφανισθῆτε, ὁ ἐνάγων δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ ἄνευ ἄλλης γνωστοποιήσεως.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἀξιοῖ· 1) £24.0.0. διὰ γραμματίου ἐκδόσεως τῇ 2 Ὀκτωβρίου 1913 καὶ λήξεως τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1914 ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἀπὸ τῆς λήξεως· 2) Διάταγμα τοῦ Δικαστηρίου διατάσσον τὴν πώλησιν τῶν ἀκινήτων κτημάτων σας τῶν ὑποθηκευθέντων δι' ὑποθήκης Α. 923)31.10.1913 πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἄνω ἀπαιτήσεως καὶ 3) τὰ ἔξοδα τῆς παρούσης ἀγωγῆς.

Δι' Ἐνάγοντα

(ὑπογ.) ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΡΩΣΣΙΔΗΣ
Δικηγόρος.

True copy
M. Efthymiades
R. D.

Ἐξεδόθη τῇ 24 Φεβρουαρ. 1915

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται ὧδε ὅτι κατὰ τὴν 13)26ην Μαρτίου 1916 θὰ πωληθῶσιν ἐν Λεύκᾳ πάντα τὰ ἀκίνητα κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν Ἐμπορικὸν Οἶκον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κυπριανὸς καὶ Ἀθανάσιος Κ. Χατζηϊωάννου», τοῦ ὁποίου Ἐμπορικοῦ Οἴκου οἱ ὑποφαινόμενοι τυγχάνουσιν ἐκκαθαρισταί. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἴδωσι σημείωσιν τῶν πωληθησομένων κτημάτων εἴτε ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δανὶς Ἐφένδη ἐν Λεύκᾳ εἴτε ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Κου Σοφοκλέους Σαββίδου ἐν Λευκωσίᾳ. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ δὲν εἶνε ὑπόχρεοι νὰ δεχθῶσι τὴν μεγαλειτέραν ἢ οἱανδήποτε προσφοράν.

Προσκαλοῦνται ἐπίσης ὧδε πάντες οἱ δανεισταὶ τοῦ ῥηθέντος Ἐμπορικοῦ Οἴκου, οἱ μὴ ἐπαληθεύσαντες τὰ δάνειά των, ὅπως προξῶσι τοῦτο μέχρι τῆς 13)26 Μαρτίου 1916 εἴτε ἐνώπιον τοῦ Δανὶς Ἐφένδη ἐν Λεύκᾳ εἴτε ἐνώπιον τοῦ Κου Σοφοκλέους Σαββίδου ἐν Λευκωσίᾳ, καθότι πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης οὐδὲν δάνειον θὰ γίνεται δεκτὸν πρὸς ἐπαλήθευσιν.

Προσκαλοῦνται ἐπίσης ὧδε πάντες οἱ ὀφείλοντες εἴτε δυνάμει πραγματικῶν εἴτε δυνάμει λογαριασμοῦ εἴτε ἄλλως πῶς πρὸς τὸν ῥηθέντα Ἐμπορικὸν οἶκον νὰ προσέλθωσι μέχρι τῆς 13)26 Μαρτίου 1916 εἴτε ἐνώπιον τοῦ Δανὶς Ἐφένδη ἐν Λεύκᾳ εἴτε ἐνώπιον τοῦ Κου Σοφοκλέους Σαββίδου ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς τακτοποίησιν τῶν χρεῶν των.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1ῃ Μαρτίου 1916 ε.ν

Οἱ ἐκκαθαρισταὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Οἴκου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κυπριανὸς καὶ Ἀθανάσιος Κ. Χατζηϊωάννου»

Ν. Π. Λανίτης
Σοφοκλῆς Σαββίδης
Δανὶς Ἐφ. Νιτζῆ.